

RP 59/2020 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen och 18 kap. 19 § i vattenlagen samt om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om ändring av miljöskyddslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det ändringar i miljöskyddslagen och vattenlagen.

Till miljöskyddslagen fogas enligt förslaget bestämmelser om möjligheten att göra undantag från miljötillstånds- och anmälningsförfarandena med avseende på offentlighet och information i fråga om upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov. Syftet med den föreslagna ändringen är att säkerställa att målen för miljöskyddslagen kan uppfyllas också i fråga om försvarsmaktens objekt utan att förfarandena enligt lagen äventyrar sekretessen när det gäller objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar.

Dessutom föreslås det tekniska ändringar och preciseringar i de bestämmelser i miljöskyddslagen och vattenlagen som gäller informationstjänsterna för miljötillstånds- och vattenhushållningsärenden, regleringen av registreringspliktiga verksamheter, behöriga myndigheter och det allmänna anmälningsförfarandet.

Lagarna avses träda i kraft den 1 juli 2020.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis.....	3
1.2 Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet.....	5
1.3 Nuläge.....	6
2 FÖRESLAGNA ÄNDRINGAR	7
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	8
3.1 Ekonomiska konsekvenser.....	8
3.2 Konsekvenser för myndigheterna	8
3.3 Miljökonsekvenser	8
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	9
DETALJMOTIVERING	10
1 LAGFÖRSLAG	10
1.1 Lag om ändring av miljöskyddslagen	10
1.2 Lag om ändring av vissa bestämmelser i lagen om ändring av miljöskyddslagen.....	14
1.3 Lag om ändring av vattenlagen.....	14
18 kap. Särskilda stadganden	14
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	15
3 IKRAFTTRÄDANDE	15
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	16
LAGFÖRSLAG	19
1. Lag om ändring av miljöskyddslagen	19
BILAGA 1	23
TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER	23
BILAGA 4	35
ANMÄLNINGSPLIKTIGA VERKSAMHETER.....	35
2. Lag om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om ändring av miljöskyddslagen.....	38
3. Lag om ändring av 18 kap. 19 § i vattenlagen	39
BILAGA	40
PARALLELLTEXT	40
1. Lag om ändring av miljöskyddslagen	40
BILAGA 1	46
TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER	46
BILAGA 4	47
ANMÄLNINGSPLIKTIGA VERKSAMHETER.....	47
3. Lag om ändring av 18 kap. 19 § i vattenlagen	51

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Den nya miljöskyddslagen (527/2014, nedan kallad *miljöskyddslagen*) trädde i kraft från ingången av 2015. Genom den moderniserades vår dåvarande nationella miljöskyddslag, framför allt för att den skulle motsvara direktivet om industriutsläpp och den tolkning av bestämmelserna i Finlands grundlag som hade utkristalliserats. Dessutom ville man få tillstånds- och anmälningssystemet att fungera bättre. Därefter har en total översyn av miljöskyddslagen genomförts i flera etapper.

Den nu föreslagna ändringen av miljöskyddslagen och vattenlagen (587/2011, nedan kallad *vattenlagen*) gäller i huvudsak den sista etappen av översynen och sammanhänger med regeringens proposition 94/2018, genom vilken ett nytt allmänt anmälningförfarande infördes genom lag 1166/2018. I samband med beredningen konstaterades det att det finns ett behov av att komplettera miljöskyddslagen med särskilda bestämmelser i fråga om försvarsmakten. Senare har det även noterats att bestämmelserna i miljöskyddslagen och i viss mån även i vattenlagen behöver preciseras och kompletteras.

I 4 § i miljöskyddslagen föreskrivs det om tillämpningen av lagen inom försvarsmakten och vid Gränsbevakningsväsendet. Enligt bestämmelsen tillämpas lagen inte på sådan verksamhet inom försvarsmakten eller Gränsbevakningsväsendet där tillämpningen av lagen skulle äventyra rikets säkerhet eller försörjningsberedskap. Lagen tillämpas inte heller på ämnen och materiel som är avsedda särskilt för militärt bruk eller som hänför sig till tryggnad eller bevakning av rikets centrala säkerhetsintressen. Undantaget i fråga om tillämpningsområdet har enligt det etablerade synsättet ansetts gälla endast verksamhet under undantagsförhållanden och i fråga om militär utrustning, och all verksamhet inom försvarsmakten omfattas därmed inte av undantaget. Bland annat upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov omfattas i allmänhet inte av undantaget, och det krävs därför antingen miljötillstånd enligt 4 kap. i lagen för dem eller så ska en anmälan som avses i 10 a kap. göras. I praktiken är de upplag som används av försvarsmakten och som omfattas av förfarandena är närmast bränsleupplagen i sådana objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar.

Om förfarandet för sökande av miljötillstånd föreskrivs i 5 kap., om tillståndsprövning och tillståndsvillkor i 6 kap., om tillståndsbeslut i 8 kap. och om tillståndets giltighet, ändring av tillståndet och avslutande av verksamheten i 9 kap. i miljöskyddslagen. Om det allmänna anmälningförfarande som tillämpas i stället för tillståndsförfarande föreskrivs i 10 a kap. i lagen. Detta kapitel trädde i kraft den 1 februari 2019. Enligt en övergångsbestämmelse i lagen ska den börja tillämpas på sådana i punkt 2 i bilaga 4 till lagen avsedda upplag för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form som utgör objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar från den 1 januari 2020. Bestämmelserna om tillstånds- och anmälningförfarandena har dessutom nyligen ändrats genom en lag om ändring av miljöskyddslagen (504/2019) som trädde i kraft den 1 januari 2020.

Enligt den ändring av 39 § som trädde i kraft vid ingången av 2020 ska tillståndsansökan lämnas in till den behöriga tillståndsmyndigheten elektroniskt. Enligt 2 mom. i paragrafen ska det till ansökan fogas för tillståndsprövningen behövlig utredning om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna och om andra relevanta omständigheter. Om ansökan gäller verksamhet som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017), ska det till ansökan före beslutsfattandet fogas en miljökonsekvensbeskrivning enligt den lagen samt kon-

RP 59/2020 rd

taktmyndighetens motiverade slutsats om denna. Till ansökan ska det dessutom vid behov fogas en sådan bedömning som avses i 65 § i naturvårdslagen (1096/1996). Närmare bestämmelser om ansökans innehåll, om elektronisk ansökan och om utredningar som behövs för tillståndsprövningen och som ska fogas till ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

I 42—44, och 45 § i miljöskyddslagen föreskrivs det om utlåtanden, anmärkningar och åsikter som ska begäras om en tillståndsansökan och om delgivning av och information om ansökan samt om främjande av information om en ansökan. Ett tillståndsförfarande enligt lagen är till sin karaktär offentligt och bestämmelserna garanterar parterna i tillståndsärendet, myndigheterna och allmänheten omfattande möjligheter att delta i och uttrycka sin åsikt om en tillståndsansökan.

Bestämmelser om tillståndsbeslutet och information om och delgivning av beslutet finns i 8 kap. i lagen. Enligt 85 § ska tillståndsbeslutet delges genom offentlig kungörelse. Enligt 85 a § ska den statliga tillståndsmyndigheten på sin webbplats publicera information om ett anhängiggjort miljötillståndsärende, ett delgivet miljötillståndsärende och dess kungörelsehandlingar samt ett beslut i ett miljötillståndsärende för att säkerställa tillgången till miljöinformationen.

Om det anmälningsförfarande som ska tillämpas i stället för tillståndsförfarande föreskrivs i 10 a kap. i lagen. Enligt 1 mom. i 115 a § ska verksamhetsutövaren göra en skriftlig anmälan om sådan verksamhet som avses i bilaga 4 till lagen och som medför risk för förorening av miljön. Utöver i bestämmelserna i kapitlet föreskrivs det om anmälningsförfarandet genom hänvisningar till de delvis motsvarande bestämmelserna om tillståndsförfarande.

I 210 § ingår det dessutom en specialbestämmelse om undantag från sekretessbestämmelserna enligt vilken verksamhetsrelaterade utsläpps- och kontrolluppgifter samt miljökvalitetsuppgifter inte är sekretessbelagda, trots bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999, nedan kallad *offentlighetslagen*).

Bestämmelser om objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar ingår i 15 § 8 mom. i lagen om försvarsmakten (551/2007) och i den statsrådsförordning om de objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar (676/2017) som utfärdats med stöd av bestämmelserna. Enligt 2 § 1 mom. i förordningen avses med objekt som ska ges särskilt skydd sådana objekt som är centrala för landets försvar och är belägna på ett område som är i försvarsförvaltningens besittning, vilka om de röjs eller förstörs orsakar betydande skada för försvaret eller försvarsförvaltningen och vilka det av säkerhetsskäl är nödvändigt att begränsa tillträde till och den information som myndigheterna ska ges om dem. Enligt 2 § 2 mom. i förordningen är objekt som ska ges särskilt skydd bl.a. operativa ledningsutrymmen, radar- och länkstationer, flygbaser och marinens örlogshamnar. Den förteckning över objekt som ska ges särskilt skydd och som ingår i momentet är inte heltäckande, men de objekt som faller utanför den kan anses vara undantag. Objekten och de objekt som faller utanför förteckningen ska uppfylla definitionen i 2 § 1 mom. i förordningen.

Utöver de nya, särskilda bestämmelserna som gäller försvarsmakten ändras vissa av de nuvarande paragraferna i miljöskyddslagen genom propositionen. Bestämmelserna i 29 a § fogades till miljöskyddslagen i samband med att bestämmelserna om ett allmänt anmälningsförfarande fogades till lagen. I 29 a § 1 mom. fastställs det när miljötillstånd för en i huvudsak anmälningspliktig verksamhet enligt bilaga 4 krävs i stället för en anmälan. I 2 mom. föreskrivs det om vilken myndighet som är den behörig att behandla en tillståndsansökan för de olika verksamheter som anges i 1 mom.

RP 59/2020 rd

I 85 a § i miljöskyddslagen föreskrivs det om den informationstjänst för miljötillståndsärenden där de uppgifter som omfattas av bestämmelserna i 222 § i lagen offentliggörs. Paragrafen innehåller en uttömmande förteckning över de sökkriterier som kan användas i informationstjänsten.

I 115 d § i lagen föreskrivs det om det beslut som ska fattas med anledning av en anmälan och de omständigheter som ska beaktas under den prövning som föregår beslutet.

Bestämmelserna i 116 § gäller en registreringsanmälan om sådana verksamheter som enligt bilaga 2 i lagen är registreringspliktiga. Paragrafen ändrades i sin helhet genom lag 1064/2017 bl.a. därför att de ändringar som föranleddes av genomförandet av direktivet om medelstora förbränningsanläggningar, (EU) 2015/2193, infördes i den.

I 189 § i miljöskyddslagen föreskrivs det om tillståndsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. I 2 mom. i paragrafen ingår en bestämmelse enligt vilken den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 2 mom.

I bilagorna till miljöskyddslagen räknas bl.a. upp vilka verksamheter som är tillståndspliktiga, registreringspliktiga och anmälningspliktiga. I bilaga 1 finns en förteckning över tillståndspliktiga verksamheter, som är indelade i direktivanläggningar och övriga anläggningar, och i bilaga 4 finns en förteckning över anmälningspliktiga verksamheter.

1.2 Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet

Den av FN:s ekonomiska kommission för Europa antagna konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (FördrS 122/2004, nedan *Århuskonventionen*) innehåller bestämmelser om rätten att få tillgång till miljöinformation, allmänhetens rätt att delta i beslutsprocesser och rätten att få tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor. Syftet med konventionen är att främja människors rätt till en högklassig miljö.

I artikel 4 i Århuskonventionen garanteras allmänhetens rätt att få tillgång till miljöinformation. Enligt artikel 4.4 b kan en begäran om miljöinformation avslås om utlämnandet skulle få negativa följder för det nationella försvaret eller allmän säkerhet. I artikel 5 om insamling och spridning av miljöinformation, och i artikel 6 om allmänhetens deltagande i beslut om vissa verksamheter ingår motsvarande möjlighet till begränsningar på grund av det nationella försvaret eller allmän säkerhet i 5.10 respektive 6.1 c i artiklarna. Enligt den rekommenderade tolkning av artikel 4.4 som ingår i den implementeringsguide som getts ut som handledning till genomförandet av konventionen (http://www.unece.org/env/pp/implementation_guide.html) ska den behöriga myndigheten, innan undantag kan tillämpas i ett visst fall, bedöma att utlämnandet av uppgifter skulle inverka menligt på det angivna intresset, i detta fall landets försvar. På motsvarande sätt tolkar implementeringsguiden artikel 6.1 c så, att tillämpningen av bestämmelsen förutsätter att ett undantag gällande försvaret ska ingå i den nationella lagstiftningen och dessutom att den behöriga myndigheten från fall till fall ska pröva att tillämpningen av artikeln inte har negativa konsekvenser för försvaret.

Århuskonventionen ger därmed möjlighet att i det enskilda fallet, på basis av prövning, göra undantag från förfarandena om information till allmänheten och allmänhetens rätt till deltagande i den mån förfarandena skulle få negativa följder för försvaret.

1.3 Nuläge

I de bestämmelser om tillstånds- och anmälningsförfarandet som beskrivs ovan finns flera punkter som det är svårt att tillämpa när det gäller det behov av sekretess som är kopplat till försvarsmaktens objekt. I typfallet är uppgifterna i tillståndsansökan i fråga om upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov helt och hållet sekretessbelagda med stöd av 24 § 1 mom. 10 punkten i offentlighetslagen. En del av uppgifterna är klassade enligt skyddsnivå II eller III. De tillståndsmyndigheter som enligt miljöskyddslagen ska behandla ärendet har dock inte någon reell möjlighet att behandla uppgifterna enligt skyddsnivå II eller III i sina informationssystem, och kravet att alla uppgifter som gäller ansökan ska sändas elektroniskt till tillståndsmyndigheten är därför problematiskt. Lagen bör därför ge rum för andra sätt att lämna informationen till den del kraven på datasekretess förutsätter det.

Det är i praktiken också omöjligt att samordna de omfattande skyldigheter i fråga om offentlighet och hörande som gäller tillstånds- och anmälningsförfarandet med det sekretessbehov som gäller i fråga om försvarsmaktens objekt som ska ges särskilt skydd. Var ett sådant upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov som ska ges särskilt skydd är placerat och alla de omständigheter som sammanhänger med upplagets verksamhet är sådana typiska uppgifter som är belagda med sekretess, och de kan därmed inte göras tillgängliga för en stor krets av parter och för allmänheten på det sätt som avses i lagen. För närvarande erbjuder miljöskyddslagen inte någon möjlighet att göra undantag från bestämmelserna om begäran om utlåtnad, rätten till inflytande och offentlighet.

Avsikten var ursprungligen att bestämmelsen i 29 a § 2 mom. skulle ange vilken myndighet som är behörig myndighet då en anmälningspliktig verksamhet är tillståndspliktig enligt 29 a § 1 mom. Efter att paragrafen infördes insåg man att det delvis är oklart vilken myndighet som är behörig myndighet i fråga om sådana verksamheter som avses i 1 mom. 2 punkten. Oklarheten beror på att det i 34 § 1 mom. 4 punkten i den gällande lagen finns en separat bestämmelse om vilken myndighet som är den behöriga myndigheten i fråga om miljötillståndsansökningar som avses i 27 § 2 mom. 1 punkten i sådana fall då verksamheten kan medföra förorening av vattendrag och det inte är fråga om ett projekt som är tillståndspliktigt enligt vattenlagen. I detta avseende står bestämmelsen i 29 a § 2 mom. i strid med den bestämmelsen, och det borde därför införas en särskild bestämmelse om de situationer som avses i 27 § 2 mom. 1 punkten.

I 85 a § ingår en uttömmande förteckning över sökkriterierna i informationstjänsten. Dessa bör kompletteras med vad som kallas ärendets identifikationsuppgifter, eftersom det enligt den respons som inkommit från användarna efter att paragrafen nyligen infördes har upplevts problematiskt att det inte har gått att söka ett ärende utifrån beslutets nummer eller ärendets diarienummer. Den föreslagna ändringen kommer att förbättra användarnas möjligheter att hitta de uppgifter de önskar i databasen avsevärt.

Den myndighetsprövning som föregår det beslut i ett anmälningsärende som avses i 115 d § omfattar i huvudsak samma omständigheter som det som anges i 48 § och som gäller tillståndsprövning. I vissa avseenden behöver paragrafen dock förtydligas. I synnerhet uttrycket ”vad som föreskrivs i lag och med stöd av lag”, som nu ingår i den gällande lagen kunde preciseras i så måtto, att det utöver miljöskyddslagen också beaktar särskilt avfallslagen (646/2011) och naturvårdslagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. På motsvarande sätt bör det i bestämmelsen nämnas att utlåtnaden, anmärkningar och åsikter och vad som föreskrivs om bevakande av allmänt eller enskilt intresse beaktas i besluten.

RP 59/2020 rd

Av de verksamheter som är anmälningspliktiga omfattas djurstall av statsrådets förordning om anmälningspliktiga djurstall (138/2019). I bilagan till förordningen föreskrivs om minimiavstånd till djurstall. Anmärkningar och åsikter som tar ställning till minimiavståndet till ett djurstall väger inte lika tungt som anmärkningar och åsikter som gäller placeringen av tillståndspliktig verksamhet eller andra anmälningspliktiga verksamheter. De i paragrafen föreslagna informativa preciseringarna i fråga om anmärkningar och åsikter gäller därmed särskilt andra verksamheter än djurstall, eller djurstallsverksamhet till den del som anmärkningarna och åsikterna gäller annat än djurstallets placering.

Bestämmelserna i 116 § ändrades nära nog samtidigt genom två lagändringar (1166/2018 och 49/2019). I detta sammanhang upphävde den ändring av paragrafen i dess helhet som ingick i lag 1166/2018, som stadfästes tidigare men trädde i kraft senare, av misstag de ändringar av 1 och 3 mom. i paragrafen som ingick i lag 49/2019, som stadfästes senare men trädde i kraft tidigare. Paragrafen bör ändras i sin helhet för att de lagändringar man ville genomföra genom tidigare ändringar av paragrafen entydigt ska gälla. Dessutom bör en separat lag utfärdas för att upphäva 116 § 1 och 3 mom. i lag 49/2019.

I 189 § 2 mom. i lagen finns en hänvisning till 116 § 2 mom., även om hänvisningen borde gälla 116 § 4 mom., som för närvarande gäller registrering av behandling av avfall. Paragrafen ändrades nästan samtidigt genom två lagändringar (1166/2018 och 49/2019) där även 116 § ändrades. I ingressen till lag 49/2019 hänvisades det på ett inkonsekvent sätt endast delvis till den tidigare stadfästa lagen 1166/2018 i fråga om 116 och 189 §. Det är därför skäl att upphäva ändringarna i 116 och 189 § i lag 49/2019.

Bilaga 1 till lagen, där det föreskrivs om tillståndspliktiga verksamheter, har senast ändrats genom lag 1166/2018 där också den nya bilaga 4 ingår. Bilagan gäller anmälningspliktiga verksamheter. Samtidigt ströks de detaljerade bestämmelserna i bilaga 1 om fastställande av tillståndsplikt för djurstallar som innehåller olika djurarter eller boskap i olika åldrar, och inte heller i bilaga 4, som gäller anmälningspliktiga verksamheter, togs det in några sådana bestämmelser i den underpunkt som gäller djurstallar. Att bestämmelserna ströks har lett till oklarheter om huruvida de tidigare gällande bestämmelserna om reglerna för beräkning av tillåtna antal fortfarande gäller. Genom att bestämmelserna i bilaga 1 preciseras och genom att det till bilaga 4 fogas en regel för beräkning av antalet djur i djurstallar som innehåller olika djurarter eller boskap i olika åldrar förtydligas fastställandet av tillståndsplikt och anmälningsplikt för djurstallar.

2 Föreslagna ändringar

Det föreslås att en ny 50 a § ska införas i miljöskyddslagen som tillåter de för landets försvar nödvändiga undantagen från miljöskyddsförfarandet och bestämmelserna om information, offentlighet och rätten till inflytande som gäller det allmänna tillståndsförfarandet. I och med ändringen är det avsevärt lättare än för närvarande att försäkra sig om att försvarets sekretessbelagda information inte kommer till allmänhetens kännedom i samband med förfarandena.

Ett alternativ till den föreslagna lagtekniska lösningen skulle vara att helt och hållet utesluta upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov från tillståndsförfarandet och det allmänna anmälningsförfarandet enligt miljöskyddslagen. Detta alternativ skulle emellertid leda till att uppfyllandet av målen för miljöskyddslagen vilar helt på försvarsmaktens interna egenkontroll. I detta avseende görs den bedömningen att det valda alternativet bättre uppfyller lagens syfte och därmed proportionalitetsprincipen.

Utöver den ovan beskrivna viktigaste lagändringen föreslås i propositionen en räkka mindre ändringar i som i huvudsak är kompletterande till sin natur eller är tekniska ändringar för att rätta till mindre fel. Dessa ändringsförslag beskrivs närmare i avsnitt 1.3 om bedömning av nuläget.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Att ordna ett undantagsförfarande för upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov på det sätt som föreslås i propositionen kan ge upphov till vissa merkostnader. Ändringarna kan dock genomföras inom ramen för nuvarande resurser.

De preciserande tekniska bestämmelser som föreslås har inte några ekonomiska konsekvenser.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

För upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov gäller ofta ett omfattande behov av sekretess, och att deras placering och den verksamhet som bedrivs där avslöjas kan därmed ha konsekvenser för försvarets verksamhetsbetingelser. Det är synnerligen svårt att samordna de offentliga miljötillstånds- och anmälningförfarandena med detta sekretessbehov. De föreslagna ändringarna gör det möjligt att beakta sekretessbehovet i betydligt större utsträckning än för närvarande och de bedöms därför förbättra försvarets verksamhetsförutsättningar.

Det föreslagna undantagsförfarandet i fråga om upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov är i förvaltningsmässigt hänseende något mera tungrovt än ett normalt tillstånds- eller anmälningförfarande. Genomförandet av förfarandena kräver dessutom att myndigheterna får utbildning och handledning i behandling av säkerhetsklassificerad information. De fall som omfattas av undantaget är dock i praktiken sällsynta, endast ett fåtal om året, och de totala konsekvenserna för myndigheterna blir därför mycket små.

Genom ändringen av 29 a § i miljöskyddslagen förtydligas rättsläget när det gäller vilken myndighet som är behörig myndighet i fråga om vissa tillståndspliktiga verksamheter. Likaså undanröjer den beräkningsregel som ska återinföras i bilaga 1 till lagen och fogas till bilaga 4 svårigheterna för såväl myndigheter som verksamhetsutövare att tolka gränserna för anmälningsskyldighet och tillståndsplikt. Lagen om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om ändring av miljöskyddslagen (49/2019) förtydligar giltighetstiden för två av paragraferna i lagen.

3.3 Miljökonsekvenser

Propositionen har inte några konsekvenser när det gäller för vilka objekt försvarsmakten ska ansöka om miljötillstånd eller för vilka objekt en sådan anmälan som avses i 10 a kap. ska göras. Propositionen har inte heller några konsekvenser för innehållet i tillståndsprövningen eller villkoren för den, och den bedöms därför inte ha några egentliga miljökonsekvenser.

Inte heller någon av de andra ändringar som föreslås i propositionen har några miljökonsekvenser.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid miljöministeriet. Den föreslagna 50 a § har beretts gemensamt av miljöministeriet och försvarsministeriet.

Vid remissförfarandet utnyttjades tjänsten utlåtande.fi (<https://www.lausuntopalvelu.fi/SV>), där begäran om remissyttrande, utkast till regeringens proposition och utkastet till ändring av 1 och 2 § i statsrådets förordning om miljöskydd (713/2014) funnits fritt tillgängliga. Yttranden kunde lämnas 20.9—23.10.2019. Yttranden begärdes av följande remissinstanser: Inom statsförvaltningen jord- och skogsbruksministeriet, justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, finansministeriet, regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna, av domstolarna högsta förvaltningsdomstolen och Vasa förvaltningsdomstol, av inrättningarna och ämbetsverken Försörjningsberedskapscentralen, Försvarsförvaltningens byggverk, Gränsbevakningsväsendet, Finlands miljöcentral och Säkerhets- och kemikalieverket, av organisationerna Bioenergi rf, Finlands näringsliv rf, Livsmedelsindustrieförbundet rf, Finsk Energiindustri rf, Infra rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Skogsindustrin rf, Natur och Miljö rf, Finlands Kommunförbund rf, Finlands naturskyddsförbund rf, Miljörättsliga sällskapet i Finland rf, Teknologindustri rf, Ympäristönsuojeluviranhaltijat ry och av städerna Esbo, Helsingfors, Åbo och Vanda samt av Mellersta Nylands miljöcentral.

Det kom in 22 yttranden om propositionen, och åtta av de instanser som lämnade yttrande meddelade att de inte har något att anmärka på propositionen eller att de inte avger något yttrande. Remissyttranden lämnades av Närings-, trafik- och miljöcentralen i Birkaland, Gränsbevakningsväsendet, Finlands miljöcentral, Justitiekanslersämbetet, närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland, regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland, Finlands naturskyddsförbund, närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland, Finlands Kommunförbund, Försörjningsberedskapscentralen, närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Österbotten, försvarsministeriet, arbets- och näringsministeriet, justitieministeriet och en privatperson.

De ändringar som föreslagits i yttranden har allmänt taget ansetts vara behövliga. Fyra remissinstanser ansåg det vara viktigt att tillsynsmyndigheten tillförsäkras tillräckliga möjligheter att övervaka verksamheten vid ett undantagsförfarande enligt den föreslagna 50 a § i miljöskyddslagen. Enligt ett av de förslag som vann understöd ska de statliga säkerhetsupplag som upprätthålls av Försörjningsberedskapscentralen ingå i tillämpningsområdet för den föreslagna 50 a §. Små preciseringar föreslogs i de ändringar som enligt utkastet ingår i bilagorna till miljöskyddslagen. Dessutom lyftes behovet av att komplettera motiveringen till lagstiftningsordningen fram och uppmärksamhet fästes vid förhållandet mellan förvaltningslagen (434/2003) och den föreslagna 50 a §. Också andra, mindre iakttagelser lyftes fram.

Skyldigheten för tillståndsmyndigheten att begära utlåtande om en ansökan av den behöriga tillsynsmyndigheten har tillfogats i 50 a §. Efter remissbehandlingen hölls ett separat samråd med Försörjningsberedskapscentralen, där man gemensamt kom fram till att säkerhetsupplagen inte kan omfattas av 50 a §. Vid den fortsatta beredningen har motiveringen till lagstiftningsordningen kompletterats i fråga om 50 a § och förhållandet till förvaltningslagen har omprövats. Propositionen innehåller inte längre något förslag till ändring av 222 § i miljöskyddslagen.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lag om ändring av miljöskyddslagen

29 a §. Tillståndsplikt för anmälningspliktig verksamhet. Paragrafen föreslås bli preciserad när det gäller den behöriga myndigheten så att en tillståndsansökan för verksamhet som avses i 27 § 2 mom. 1 punkten på samma sätt som i den gällande 34 § 1 mom. 4 punkten ska avgöras av den statliga tillståndsmyndigheten. De gällande bestämmelserna är motstridiga i fråga om den behöriga myndigheten i detta fall, eftersom det enligt 34 § är den statliga myndigheten som behandlar ansökan, medan det enligt 29 a § 2 mom. och den hänvisningsbestämmelse till 115 a § som ingår i den är den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten som behandlar ansökan.

50 a §. Tillstånds- och anmälningsförfaranden som gäller upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov. Det är fråga om en ny paragraf, och den föreskriver om de undantag som kan göras från vissa av lagens bestämmelser om tillstånds- och anmälningsförfarandet när det gäller vissa upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov i objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar. Bestämmelserna i paragrafen gäller det förfarande som ska tillämpas i dessa situationer. Bestämmelser om objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar ingår i 15 § 8 mom. i lagen om försvarsmakten och i den statsrådsförordning om objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar som utfärdats med stöd av bestämmelserna. Även om paragrafen tillämpas endast på upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov, kan den som ansöker om tillstånd eller gör en anmälan vara någon annan aktör än försvarsmakten. Exempelvis Försvarsförvaltningens byggverk kan i egenskap av verksamhetsutövare sköta ett ärende som gäller miljötillstånd eller anmälan.

I 1 mom. föreskrivs det att om förutsättningarna för ett särskilt förfarande enligt paragrafen uppfylls, dvs. om röjandet av uppgifter som tryggar försvarsbehoven har en negativ inverkan på det försvarsintresse som ska tryggas, betraktas med avvikelse från förvaltningslagen endast verksamhetsutövaren som part. Motsvarande bestämmelser, som då gäller verksamhetsutövaren, ska också tillämpas på tillsynsmyndigheten. Detta beror på den viktiga roll som tillsynsmyndigheten intar när det gäller att på parternas vägnar övervaka att skadliga miljökonsekvenser inte uppstår och att konsekvenserna åtminstone inte medför fara för människor och för miljön. Förvaltningslagen ska tillämpas på det förfarande som avses i paragrafen, utom i fråga om det undantag som nämns i momentet. I momentet räknas de paragrafer i lagen upp som inte ska tillämpas såvida myndighetens bedömning från fall till fall enligt tolkningen av Århuskonventionen leder till att förutsättningarna för tillämpande uppfylls. Det ska därmed vara möjligt att tillämpa bestämmelsen i momentet om så krävs för att skydda sekretessbelagda uppgifter om ett objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar. I praktiken ska myndigheten när den utövar sin prövningsrätt beakta också de bestämmelser om handlingssekretess respektive tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande av information som ingår i 22 och 23 § i offentlighetslagen.

Enligt 1 mom. ska 42—44 och 45 § i lagen inte tillämpas i tillståndsärenden. Paragraferna gäller begäran om utlåtanden, tillståndsmyndighetens skyldighet att ge parterna tillfälle att framställa anmärkningar och framföra sin åsikt, delgivning av och information om tillståndsansökan och främjande av elektronisk informationsförmedling på tillståndsansökningar, eftersom uppgifter om verksamhet som omfattas av paragrafens tillämpningsområde inte kan läggas ut på myndigheternas webbplatser utan att sekretessen för uppgifterna äventyras. Bestämmelserna i Århuskonventionen tillåter att undantag från skyldigheterna enligt artikel 5 att samla in

och sprida miljöinformation görs på försvarsgrunder och artikel 6 i konventionen gör det möjligt att från fall till fall bevilja undantag från allmänhetens deltagande i beslut om vissa verksamheter, om detta anses ha negativa konsekvenser för verksamheter som gagnar det nationella försvaret. Med detta avses nationella tillståndsförfaranden. Inte heller bestämmelserna i 85, 85 a, 86 och 223 § ska tillämpas. De nämnda paragraferna gäller delgivning och meddelande om tillståndsbeslut, informationstjänsten för miljötillståndsärenden, främjande av elektronisk information om tillståndsärenden och uppgifter som ska införas i datasystemet för miljövärdsinformation. Behovet av sekretess och hindren för främjande av elektronisk information är giltiga och förenliga med Århuskonventionens begränsningar och befogenheter också när det gäller tillståndsförfarandets senare skeden, där ett tillståndsbeslut redan har utfärdats.

Eftersom ställningen som part är begränsad, är den handling genom vilken ärendet blir anhängigt, alltså det meddelande om beslut och delgivningen av det som avses i 10 a kap. liksom utlåtandeförfarandet, begränsat. I fråga om anmälningsskyldiga verksamheter tillämpas således inte de punkter som nämns i 115 e § och inte heller 223 §. Hur anmälningförfarandet går till och hur besluten meddelas regleras i 115 e § genom hänvisningar till motsvarande bestämmelser som gäller tillståndsförfarandet. I praktiken avser bestämmelserna i den föreslagna 50 a § om de paragrafer som inte ska tillämpas därmed samma bestämmelser om offentlighet och rätt till inflytande i fråga om anmälningförfarandet.

Bestämmelser om det förfarande som ersätter förfarandet enligt de paragrafer som inte ska tillämpas finns i 2 mom. Den tillståndsansökan eller anmälan för ett upplag av kemikalier för försvarsvarsmaktens behov som avses i 1 mom. lämnas i två omgångar, så att verksamhetsutövaren i den behöriga myndighetens informationssystem uppger endast den identifierings- och kontaktinformation som är nödvändig och de uppgifter om verksamhetsområde och placering i fråga om den anläggning som är föremål för förfarandet som den behöriga myndigheten behöver för fastställande av den regionala behörigheten. I det skede då ärendet inleds räcker det i praktiken att den statliga tillståndsmyndighetens regionala verksamhetsområde uppges som uppgift om placering. I den handling genom vilken ärendet inleds bör också behovet av att tillämpa paragrafen och varför den behöver tillämpas och var eller i vilket informationssystem de övriga uppgifter som förfarandet kräver finns att tillgå. Det är meningen att endast offentlig information eller information som omfattas av säkerhetsklass IV ska föras in i den behöriga myndighetens informationssystem och information som omfattas av högre säkerhetsklassificering ska lämnas ut i verksamhetsutövarens lokaler eller informationssystem. Den som inleder ärendet ansvarar för tillgången till lokaler eller system som den behöriga myndigheten behöver för att sköta ärendet. I praktiken genomförs förfarandet i allmänhet så att representanter för den behöriga myndigheten kallas till försvarsmaktens eller Försvarsförvaltningens byggverks lokaler för att bekanta sig med det behövliga materialet. Genom det föreslagna arrangemanget kan man säkerställa att den sekretessbelagda informationen behandlas på det sätt som dess säkerhetsklassificering förutsätter. I momentet ingår dessutom en bestämmelse av allmän karaktär där det sägs att förfarandet i sin helhet ska ordnas så att det inte äventyrar försvarets intressen. Bestämmelsen bör beaktas i samtliga faser i tillstånds- och anmälningförfarandena.

I 3 mom. föreskrivs det om ändringssökande. Eftersom endast verksamhetsutövaren betraktas som part i förfarandet och tillsynsmyndigheten då den ger utlåtande och framför anmärkningar kan jämföras med en part, har endast dessa två instanser besvärsmätt i fråga om beslutet. Bestämmelserna i 196 och 197 § tillämpas inte på sökande av ändring, eftersom hörande och kungörelse enligt paragraferna gäller ett offentligt hörande. I skedet för ändringssökande iaktas lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). Detta kompletteras med bestämmelsen i momentets sista mening, enligt vilken förvaltningsdomstolens beslut ska delges tillståndsmyndigheten för kännedom. För närvarande är överklagandeskedet för tillståndsärenden för försvarsmaktens vidkommande tillfredsställande när det gäller förfarande och informat-

ionssäkerhet, även om förvaltningsdomstolen behandlar ärenden i säkerhetsklass II och till och med i säkerhetsklass I. Därför behöver det särskilda förfarandet enligt 50 a § inte utsträckas till det skede då sökande av ändring pågår.

När det gäller ett upplag av kemikalier för Försvarsmaktens behov får enligt vad som anges i 4 mom. närmare bestämmelser om tillstånds- och anmälningsförfarandet som gäller upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov, om inledande av ärenden, om utlåtningsförfarandet samt om meddelande av tillståndsbeslut och beslut med anledning av en anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordningen preciseras vad som gäller i fråga om de uppgifter som ska ges och föras in i myndigheternas informationssystem vid anhängiggörandet av tillstånds- och anmälningsärenden och om hur myndighetens tillgång till Försvarsmaktens eller Försvarsförvaltningens byggverks lokaler och system ska ordnas ska utfärdas genom förordning.

Närmare bestämmelser om förfarandena enligt lagen finns i statsrådets förordning om miljöskydd. Om det inte finns några särskilda bestämmelser om förfarandet i den föreslagna 50 a § eller i den förordning om upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov som ska utfärdas, tillämpas i regel bestämmelserna i statsrådets förordning om miljöskydd. När t.ex. ett förfarande som gäller ett upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov leder till avvikelser från bestämmelserna om utlåtnings i 42 § i miljöskyddslagen på det sätt som avses i den föreslagna 50 a §, tillämpas alltså i praktiken inte heller bestämmelserna om utlåtnings i statsrådets förordning om miljöskydd på ett sådant fall.

Bestämmelser om ändring av tillstånd finns i 89 § och vid behandlingen av ett sådant ärende iakttas 96 §. På ändring av ett miljötillstånd för objekt som omfattas av undantagsförfarandet enligt den föreslagna 50 a § tillämpas också de möjligheter till undantag som anges i den på motsvarande sätt som i fråga om tillståndsförfarande för verksamhet som inleds.

85 a §. Informationstjänst för miljötillståndsärenden. Paragrafen innehåller en förteckning över de sökkriterier som kan användas i informationstjänsten för miljötillståndsärenden. Utöver verksamhetsutövarens namn, projekttypen, kommunen i fråga och ett visst tidsintervall fogas till dessa sökkriterier ärendets identifikationsuppgifter, vilket innebär diarienummer eller beslutsnummer. Diarienumret identifierar ett tillståndsärende specifikt och entydigt på samma sätt som beslutsnumret identifierar ett beslut. När kunderna informeras om ett anhängigt tillståndsärende eller ett meddelat beslut får de veta diarienumret och i fråga om ett beslut också beslutsnumret. Att diarie- och beslutsnummer är entydiga, snabbar upp sökningen, och det krävs inte att flera sökkriterier används samtidigt. Det är tekniskt genomförbart att införa nya sökkriterier i informationstjänsten.

I bilaga 1 till lagen, som gäller tillståndspliktiga verksamheter, och i bilaga 4, som gäller anmälningspliktiga verksamheter, föreslås följande ändringar:

I tabell 2 punkt 11 b i bilaga 1, som gäller fastställande av tillståndsplikt för pälsdjur, ändras den gräns för tillståndsplikt som föreskrivits för det totala antalet djurenheter för andra pälsdjursfarmer så att den till sina miljökonsekvenser motsvarar den gräns som föreskrivits för avelshonor av mink eller iller eller för avelshonor av räv eller mårddhund. Genom ändringen återinförs det rättsläge som rådde innan det allmänna anmälningsförfarandet infördes den 1 februari 2019. Lagen innehöll då detaljerade bestämmelser för hur tillståndsplikten för pälsdjursfarmer med olika slags pälsdjur skulle bestämmas utifrån den huvudsakliga produktionsinriktningen vid pälsfarmen. Den tidigare gällande bestämmelsen innehöll detaljerade regler för beräkning genom vilka tillståndsplikten för s.k. andra djurstallar eller pälsdjursfarmer som innehöll olika produktionsdjur eller produktionsdjur i olika åldrar bestämdes enligt den djurart

RP 59/2020 rd

som utgjorde flest djurenheter. Eftersom de punkter i bilaga 1 till lagen som gäller fastställande av tillståndsplikt för djurstall och pälsdjursfarmer sedermera har tagits in i egna underpunkter, kan gränsen för tillståndsplikt för andra pälsdjursfarmer bringas till samma nivå som för pälsdjur för vilka det i punkten har föreskrivits en gräns för tillståndsplikten baserad på antalet djur genom att gränsen för tillståndsplikt för andra pälsdjursfarmer, som baserar sig på det totala antalet djurenheter, ändras. Den i punkten angivna gränsen för tillståndsplikt för avelshonor av mink eller iller i antal djur, 500 pälsdjur, motsvarar det totala antalet djurenheter beräknat enligt djurenhetskoefficienten i bilaga 3, 90, och den i antalet djur angivna gränsen för tillståndsplikt för avelshonor av räv eller mårddhund i antal djur, 250, vilket ger ett totalantal djurenheter på 102,5. Genom att ändra den gräns för tillståndsplikt för andra pälsdjursfarmer som baserar sig på antalet djurenheter från att ha gällt ett totalantal djurenheter på 250 till ett totalantal på 100, återställs i själva verket gränserna för tillståndsplikt för alla pälsfarmer till samma nivå som tidigare när lagen innehöll bestämmelser om hur den huvudsakliga produktionsinriktningen skulle bestämmas och beräknas.

Underpunkt a i punkt 5 i bilaga 4 ändras så att de övre gränserna angivna i antalet djur för när djurstall är anmälningspliktiga, stryks. Till följd av att de övre gränserna för anmälningsplikten frångås fogas en hänvisning till bilaga 1, där det föreskrivs om tillståndspliktiga verksamheter.

Underpunkt b i punkt 5 i bilaga 4 ändras enligt förslaget så att tillämpningsområdet begränsas till djurstall där det bara finns sådana djurarter som avses i bilaga 3 och i fråga om vilka det inte enligt underpunkt a finns fastställda gränser för anmälningsplikten utifrån antalet djur. Underpunkten tillämpas dock inte på pälsdjur som avses i bilaga 3, eftersom pälsdjursfarmer ingår inte i tillämpningsområdet av anmälningsförfarandet. Dessutom stryks i underpunkt b den övre gräns för anmälningsskyldighet som anges i antalet djurenheter och vid vilken djurstallar är miljötillståndspliktiga när den överskrids. Till följd av att de övre gränserna för anmälningsplikten frångås fogas en hänvisning till bilaga 1, där det föreskrivs om tillståndspliktiga verksamheter. I underpunkt b föreskrivs det utöver särskilt om anmälningsplikten för sådana djurstall där det största antalet djurenheter beräknat enligt gränserna i underpunkt a utgörs av ungnöt som produktionsdjur. Gränsen för anmälningsplikten för ett sådant djurstall bestäms enligt underpunkt a utifrån antalet fullvuxna produktionsdjur omvandlat till djurenheter. Exempelvis räknas anmälningsplikten för en gård där tjuvar föds upp utifrån gränsen för anmälningsplikt för antalet köttnot omvandlat till djurenheter på det sätt som anges i underpunkt a.

En ny underpunkt c fogas till 5 punkten i bilaga 4 där gränsen anges för anmälningsplikt för sådana djurstall där det finns flera djurarter som avses i underpunkt a eller där det utöver en eller flera djurarter som avses i underpunkt a också finns djurarter som avses i underpunkt b. Den nya underpunkt c tillämpas därmed på djurstall där man föder upp boskap i olika åldrar eller flera olika djurarter. Gränsen för anmälningsplikt ska bestämmas utifrån den huvudsakliga produktionsinriktningen för djurstallet, dvs. enligt den djurart som utgör det största antalet djurenheter. Det största antalet djurenheter fås genom att multiplicera antalet djur av varje djurart med den djurenhetskoefficient som framgår av bilaga 3. Om det i djurstallet finns t.ex. 50 dikor, 50 köttnot och 50 kalvar som är yngre än 6 månader, bestäms det största antalet djurenheter i djurstallet genom att antalet djur av varje djurart multipliceras med den djurenhetskoefficient för djurarten i fråga som anges i bilaga 3. I djurstallet i exemplet utgör dikorna 215 djurenheter (50 dikor multiplicerat med djurenhetskoefficienten 4,3), köttboskapen 285 djurenheter (50 köttnot multiplicerat med djurenhetskoefficienten 5,7) och kalvarna 85 djurenheter. Det största antalet djurenheter utgörs här av köttboskapen, och utifrån dem bestäms det när anmälningsplikten inträder för djurstallet. Gränsen för anmälningsplikten för antalet djurenheter av köttboskap fås så att det antal djur som avses i underpunkt a omvandlas till djurenhet-

er genom att multiplicera antalet köttnöt, 100, med djurenhetskoefficienten 5,7, varvid gränsen för anmälningsplikten för djurstallet i fråga blir 570 djurenheter, vilket det totala antalet djurenheter av samtliga djurarter i djurstallet jämförs med. Djurstallet i exemplet skulle vara anmälningspliktigt, eftersom det sammanlagda antalet djurenheter 585 (215 + 285 + 85) överskrider gränsen för anmälningsplikten för antalet djurenheter av den djurart som utgör det största antalet djurenheter.

115 d §. *Myndighetens beslut i ett anmälningsärende.* För tydlighetens skull kompletteras paragrafen med omnämmanden av de omständigheter som ska beaktas vid prövningen av ett beslut med anledning av en anmälan på motsvarande sätt som i 48 §. Det ska enligt förslaget nämnas att avfallslagen och naturvårdslagen samt bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, utlåtanden, anmärkningar och åsikter och vad som föreskrivs om bevakande av allmänt eller enskilt intresse ska beaktas i besluten.

116 §. *Registreringsanmälan.* Paragrafens rubrik ska ändras och återfå den utformning den för tydlighetens skull gavs i lag 1064/2017. Genom den senare ändringen i lag 1166/2018 fick rubriken av misstag den utformning den hade före ändringen i lag 1064/2017.

Dessutom föreslås det att 1 och 3 mom. i paragrafen ska återfå det innehåll de fick genom lag 49/2019. Ändringen föranleds av de nära nog samtidiga lagändringarna i 1166/2018 och 49/2019, som gjorde att den tidigare stadfästa ändringen av hela paragrafen som trädde i kraft senare av misstag upphävde de senare stadfästa ändringarna av 1 och 3 mom. som trädde i kraft tidigare.

189 §. *Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter.* Den felaktiga paragrafhänvisningen till 116 § 2 mom. i 189 § 2 mom. om tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter ska ändras och i stället hänvisa till 116 § 4 mom. i lagen.

1.2 Lag om ändring av vissa bestämmelser i lagen om ändring av miljöskyddslagen

1 §. Genom paragrafen upphävs 116 § 1 och 3 mom. och 189 §, eftersom innehållet i och giltighetstiden för bestämmelserna har lett till oklarhet. Oklarheten beror delvis på att det i ingressen till lag 49/2019 finns en delvis felaktig hänvisning till den gällande lagen.

2 §. Det är meningen att lagen om upphävande ska träda i kraft samtidigt som de andra författningar som föreslås i propositionen.

1.3 Lag om ändring av vattenlagen

18 kap. Särskilda stadganden

19 §. *Informationstjänst för vattenhushållningsärenden.* Till paragrafen fogas ett nytt sökkriterium på motsvarande sätt som i 85 a § i miljöskyddslagen. Ärendets identifikationsuppgifter kan vara diarienumret eller beslutsnumret. Enligt responsen från kunderna har de haft svårigheter med att få fram rätta handlingar vid sökning i informationstjänsten, vilket talar för att sökkriterierna ska kompletteras. I synnerhet att diarienumret inte funnits bland sökkriterierna har upplevts som besvärligt.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Den föreslagna 50 a § innehåller ett bemyndigande att utfärda förordning. Enligt bemyndigandet får närmare bestämmelser om innehållet i en ansökan om tillstånd för eller i en anmälan om upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov, om tillstånds- och anmälningsförfarandet, om begäran om utlåtanden, om utlåtandeförfarandet och om innehållet, meddelande och delgivning av tillståndsbeslut och beslut med anledning av en anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om detaljerna i förfarandena enligt miljöskyddslagen ingår i statsrådets förordning om miljöskydd. Tillämpningen av undantagsbestämmelsen i den föreslagna 50 a § medför ett behov av motsvarande undantag från flera av bestämmelserna i förordningen. För att regleringen av de förfaranden som omfattas av den föreslagna undantagsbestämmelsen ska vara heltäckande, får närmare bestämmelser om dem med stöd av 50 a § 3 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ändringarna av bilagorna 1 och 4 till miljöskyddslagen påverkar statsrådets förordning om miljöskydd.

3 Ikraftträdande

I januari 2020 upphörde övergångstiden för tillämpningen av bestämmelserna om det allmänna anmälningsförfarandet för sådana upplag av kemikalier enligt 2 punkten i bilaga 4 som försvarsmakten disponerar över och som utgör objekt som ska ges särskilt skydd.

Också bestämmelserna om tillstånds- och anmälningsförfarandena i miljöskyddslagen ändrades den 1 januari 2020, när den nya reglerna för elektronisk kommunikation trädde i kraft (504/2019, RP 268/2018 rd). Med stöd av ändringarna ska handlingar i första hand lämnas in till myndigheterna elektroniskt. De fysiska anslagstavlor som myndigheten och kommunerna upprätthåller kommer samtidigt att slopas och informationen kommer att delges elektroniskt via datanätet. På motsvarande sätt delges ett beslut som har fattats vid ett förfarande enligt miljöskyddslagen i fortsättningen elektroniskt genom offentlig kungörelse på det sätt som anges i förvaltningslagen.

Digitaliseringen av förfarandena ger i vissa avseenden upphov till ännu större utmaningar med tanke på sekretessen för försvarsmaktens objekt. De myndigheter som avses i miljöskyddslagen har inte nödvändigtvis tillgång till informationssystem där handlingar kan behandlas på skyddsnivå II eller III, och det är därför viktigt att kunna göra undantag från de bestämmelser som gäller elektronisk kommunikation i fråga om de objekt som försvarsmakten disponerar över och som ska ges särskilt skydd.

Med anledning av de ovan beskrivna ändringarna avses lagförslaget träda i kraft så snart som möjligt.

En tillståndsansökan som gäller ett kemikalieupplag för försvarsmaktens behov och som har anhängiggjorts innan denna lag träder i kraft eller en anmälan som avses i 10 a kap. ska slutbehandlas med iakttagande av det förfarande som anges i den föreslagna 50 a §. Den föreslagna 50 a § har inga retroaktiva konsekvenser, utan behandlingen av en anhängig tillståndsansökan eller anmälan fortsätter i enlighet med den föreslagna 50 a § från det skede förfarandet befinner sig när bestämmelsen träder i kraft. De förfaranden som avses i den föreslagna 50 a § är i själva verket relativt sällsynta och därför är det osannolikt att tillståndsansökningar el-

ler anmälningar som omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelsen kommer att vara anhängiga när bestämmelsen träder i kraft.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 2 § 2 mom. i grundlagen hör det till demokratin att den enskilde har rätt att ta del i och påverka samhällets och livsmiljöns utveckling. Enligt 20 § 2 mom. i grundlagen ska det allmänna verka för att alla tillförsäkras en sund miljö och att var och en har möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön. Offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en god förvaltning ska enligt 21 § 2 mom. i grundlagen tryggas genom lag.

De tillstånds- och anmälningsförfaranden som regleras i miljöskyddslagen och den omfattande rätt till inflytande som sammanhänger med dem kan anses uppfylla offentlighetsprincipen, den enskildes rätt att ta del i och påverka samhällets och livsmiljöns utveckling samt det allmännas skyldighet att främja den enskildes möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön. Den föreslagna 50 a § innebär däremot en inskränkning att rätten till inflytande och rätten att ta del i tillstånds- och anmälningsförfarandena för de invånare som bor i närheten av objekt som avses i paragrafen. Eftersom bestämmelsen samtidigt inskränker den krets av personer som överhuvudtaget kommer att få kännedom om behandlingen av ett sådant ärende, inskränker den också vilka som har möjlighet att söka ändring i besluten. Bestämmelsen kan därför anses begränsa de grundläggande fri- och rättigheterna, och det bör därför bedömas om de är grundlagsenliga på basis av de allmänna förutsättningarna för inskränkning av de allmänna fri- och rättigheterna.

Grundlagsutskottet har ställt följande krav på en inskränkning av de grundläggande fri- och rättigheterna (GrUB 25/1994 rd): inskränkningarna ska bygga på lagar som stiftas av riksdagen, inskränkningarna ska vara noga avgränsade och tillräckligt exakt definierade, grunderna för inskränkningarna ska vara acceptabla med tanke på systemet för de grundläggande fri- och rättigheterna och vara dikterade av något tungt vägande samhälleligt skäl, det kan inte stadgas genom vanlig lag om en inskränkning av kärnan i en grundläggande fri- och rättighet, inskränkningarna bör vara nödvändiga för att uppnå ett acceptabelt syfte och får inte gå längre än vad som kan motiveras med beaktande av ett samhälleligt intresse som ligger bakom inskränkningarna i relation till de rättsgoda som ska inskränkas, inskränkingar i grundläggande fri- och rättigheter kräver ett adekvat rättsskydd och får inte stå i strid med Finlands internationella förpliktelser när det gäller de mänskliga rättigheterna.

En inskränkning av rätten till information och rätten till inflytande ska grunda sig på en bestämmelse i lag och förutsättningarna för inskränkning framgår av den föreslagna 50 a §. En förutsättning för tillämpning av paragrafen är att uppgifterna om ett objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar behöver skyddas. Detta innebär att avslöjandet av uppgifter om ett sådant objekt ska ge upphov till betydande skada för försvaret eller försvarsförvaltningen. Bestämmelsen innehåller en uttömmande förteckning över de paragrafer i miljöskyddslagen som i så fall inte kan tillämpas. På lagnivå regleras också vem som ska betraktas som part i ett förfarande enligt paragrafen och vilken instans som ska ha den rätt till information och inflytande som tillkommer en part. Bestämmelsen kompletterar därmed kraven på bestämmelser i lag och på exakt och noggrann avgränsning. Inskränkingen behövs enbart för att garantera verksamhetsbetingelserna för landets försvar. Grundlagsutskottet har i sin tidigare praxis ansett att försvaret och de mål som hänför sig till upprätthållandet av den nationella säkerheten i sig är godtagbara skäl för att begränsa de grundläggande fri- och rättigheterna (t.ex. GrUU 51/2006 rd s. 6, GrUU 16/2011 rd s. 2, GrUU 57/2018 rd s. 2). Inskränkingen måste därmed anses vara dikterad av ett vägande samhälleligt behov.

RP 59/2020 rd

Det särskilda förfarande som avses i 50 a § gäller endast en mycket begränsad del av de verksamheter som nämns i bilagan till miljöskyddslagen, eftersom tillämpningsområdet för paragrafen omfattar endast vissa upplag för bränslen eller för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form. Dessa ingår i tillämpningsområdet för paragrafen bara i de fall då de är avsedda för försvarsändamål och placerade i objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar enligt lagen om försvarsmakten. Möjligheten att det ska uppstå en eventuell miljöskada i anslutning till ett kemikalieupplag i ett sådant objekt är liten och den miljöpåverkan eventuella skador i samband med t.ex. påfyllningen av bränslecisterner ger upphov till är synnerligen liten på grund av deras placering i skyddade utrymmen.

Tillämpningen av de föreslagna undantagsbestämmelserna i 50 a § ska alltid motiveras från fall till fall och begränsas till det som är nödvändigt i det enskilda fallet. Den enda reella alternativa regleringslösningen vore att de upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov i sådana objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar helt och hållet föll utanför tillstånds- och anmälningsförfarandet enligt miljöskyddslagen. Uppfyllandet av målen för miljöskyddslagen och också den rätt att tillförsäkras en sund miljö som avses i 20 § i grundlagen skulle då vila på försvarsmaktens egenkontroll i fråga om dessa objekt. Genom den valda regleringslösningen har man därmed uttryckligen försökt att i så liten utsträckning som möjligt ingripa i de grundläggande fri- och rättigheterna och i förfarandena enligt miljöskyddslagen och på så sätt trygga uppfyllandet av proportionalitetsprincipen. Bestämmelsen om miljöansvar i 20 § i grundlagen kan också anses ha ett nära samband med 14 § 4 mom. i grundlagen, enligt vilket det allmänna ska främja den enskildes möjligheter att delta i samhälllig verksamhet och att påverka beslut som gäller honom eller henne själv. I den föreslagna bestämmelsen har tillsynsmyndigheten en central roll, och avsikten med detta är dels att införa bevakningen av allmänintresset i förfarandet, dels att se till att verksamheten inte ger upphov till intresseförluster för de parter som av sekretesskäl inte kan höras i samband med förfarandet. Med beaktande av tillsynsmyndighetens roll, resurser och sakkunskap kan inskränkningarna av offentligheten och rätten till inflytande i fråga om tillämpningen av tillstånds- och anmälningsförfarandet också med tanke på rättsskyddsarrangemangen anses vara ett bättre alternativ än att uppfyllandet av miljöskyddslagens mål helt och hållet skulle vara beroende av försvarsmaktens egenkontroll.

Bestämmelsen i 21 § i grundlagen hindrar inte att man genom lag föreskriver om mindre undantag från de rättigheter som tryggas i paragrafen, under förutsättning att undantagen inte ändrar den aktuella rättsskyddsgarantins ställning som huvudregel och inte i enskilda fall äventyrar individens rättssäkerhet (se t.ex. RP 309/1993 rd, s. 74 och t.ex. GrUU 59/2014 rd, s. 2 och 4–5). Också i förvaltningslagen, som i egenskap av allmän lag reglerar grunderna för förvaltningen och förfarandena i förvaltningsärenden, ingår vissa undantag när det gäller hörandet av part. I förarbetena till förvaltningslagen hänvisas det dessutom till att särdrag inom olika förvaltningssektorer också i fortsättningen kan kräva reglering som avviker från förvaltningslagen (RP 72/2002 rd, s. 61). Den befogenhet till avvikelser som förarbetena till förvaltningslagen ger utrymme för ska användas efter noggrant övervägande och endast när det finns sakligt godtagbara skäl för avvikande bestämmelser.

De grundläggande fri- och rättigheterna ska skyddas även när bestämmelser som avviker från förvaltningslagen utfärdas. Begreppet part i den föreslagna 50 a § avviker från vad som avses med begreppet i miljöskyddslagen och förvaltningslagen. Det anses ändå att de grundläggande fri- och rättigheterna avseende god förvaltning och rättssäkerhet är skyddade, eftersom tillsynsmyndigheten enligt bestämmelsen har motsvarande rätt som den som tillkommer en part att bekanta sig med handlingarna, ge utlåtanden om dem, meddela beslut och vid behov få beslutet prövat av en behörig domstol. Tillsynsmyndigheten för redan på tjänstens vägnar talan för att tillvarata allmänintresset inom det beslutsfattande som grundar sig på miljöskyddsla-

RP 59/2020 rd

gen. Det ingår också i tillsynsmyndighetens roll att se till att lagen och de bestämmelser som utfärdas med stöd av den iakttas. Det underströks också i utlåtandena om propositionen att det i fråga om de särskilda bestämmelserna om försvaret är särskilt viktigt att tillsynsmyndighetens verksamhetsförutsättningar tryggas.

En inskränkning av rätten till information och rätten till inflytande på det sätt som anges ovan ska grunda sig på en bestämmelse i lag och förutsättningarna för inskränkning framgår av den föreslagna 50 a §. Det hörande, den delgivning och det förfarande för sökande av ändring som ingår i de normala förfarandena enligt miljöskyddslagen innebär att allmänheten ska ges tillgång till uppgifter i säkerhetsklass II, vilket inte är praktiskt möjligt om försvarets intressen ska skyddas.

Den av FN:s ekonomiska kommission för Europa antagna Århuskonventionen innehåller också bestämmelser om rätten att få tillgång till miljöinformation, allmänhetens rätt att delta i beslutsprocesser och rätten att få tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor. Syftet med konventionen är att främja människors rätt till en högklassig miljö.

I artikel 4 i Århuskonventionen garanteras allmänhetens rätt att få tillgång till miljöinformation. Enligt artikel 4.4 b kan en begäran om miljöinformation avslås om utlämnandet skulle få negativa följder för det nationella försvaret eller allmän säkerhet. Motsvarande möjlighet till begränsningar på grund av det nationella försvaret eller allmän säkerhet ingår också i artikel 5 om insamling och spridning av miljöinformation och artikel 6 om allmänhetens deltagande i beslut om vissa verksamheter. Århuskonventionen ger därmed möjlighet att i det enskilda fallet, på basis av prövning, göra undantag från förfarandena om information till allmänheten och allmänhetens rätt till deltagande i den mån förfarandena skulle få negativa följder för försvaret. Begränsningarna ska också grunda sig på den nationella lagstiftningen.

Den föreslagna regleringen är förenlig också med Århuskonventionen, eftersom begränsningen baserar sig på en bestämmelse i lag och tillämpningen av undantagsbestämmelsen alltid förutsätter prövning från fall till fall om behovet av undantag. Tillämpningsområdet för begränsningarna är också förhållandevis snävt, och ändringen inskränker inte uppfyllandet av målen för miljöskyddslagen.

De föreslagna bestämmelserna kan enligt regeringens uppfattning också anses uppfylla de allmänna förutsättningarna för begränsning av de grundläggande fri- och rättigheterna. På de grunder som anges ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Det är trots det önskvärt att grundlagsutskottet ger ett utlåtande i frågan.

Med stöd av det som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen (527/2014) 29 a, 85 a, 115 d, 116 och 189 § samt bilagorna 1 och 4, sådana de lyder, 29 a, 115 d, 116 och 189 § samt bilagorna 1 och 4 i lag 1166/2018 och 85 a § i lag 504/2019, samt
fogas till lagen en ny 50 a § som följer:

29 a §

Tillståndsplikt för anmälningsskyldig verksamhet

Miljötillstånd för anmälningsskyldig verksamhet enligt bilaga 4 krävs om

- 1) verksamheten är en del av verksamheten vid en direktivanläggning,
- 2) verksamheten kan medföra konsekvenser som avses i 27 § 2 mom.,
- 3) verksamheten är tillståndsskyldig enligt 28 §,
- 4) förfarandet vid miljökonsekvensbedömning med stöd av 3 § 2 mom. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) tillämpas på verksamheten.

Om miljötillstånd för verksamheten krävs med stöd av 1 mom. 2 eller 3 punkten, behandlas miljötillståndet av den myndighet till vars behörighet det enligt 115 a § hör att behandla anmälan om verksamheten. Om tillstånd krävs med stöd av 27 § 2 mom. 1 punkten, behandlas dock tillståndet av den statliga miljötillståndsmyndigheten. Om miljötillstånd för verksamheten krävs med stöd av 1 mom. 1 eller 4 punkten i denna paragraf, behandlas miljötillståndet av den statliga miljötillståndsmyndigheten.

Tillståndsmyndigheten ska överlämna en tillståndsansökan som lämnats till den och som ska behandlas i ett förfarande för anmälningsskyldig verksamhet till den behöriga myndigheten.

50 a §

Tillstånds- och anmälningsförfaranden som gäller upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov

Om skyddet av uppgifter om ett objekt som enligt 15 § 8 mom. i lagen om försvarsmakten ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar kräver det, betraktas med avvikelse från 11 § i förvaltningslagen endast verksamhetsutövaren som part vid behandlingen av en tillståndsansökan och en i 10 a kap. avsedd anmälan som gäller ett upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov. Vad som föreskrivs om part tillämpas också på tillsynsmyndigheten. Behandlingen av ärendet omfattas inte av bestämmelserna i 42—44, 45, 85, 85 a och 86 §, 115 e § 1 mom. 2—4 och 6—8 punkten och 223 §.

För inledande av ärendet ska tillståndsmyndigheten lämna in verksamhetsutövarens identifierings- och kontaktuppgifter samt uppgift om anläggningens verksamhetsområde och placering, motivering till behovet av att tillämpa det förfarande som avses i 1 mom. och uppgift om var andra uppgifter om tillståndsansökan eller anmälan finns att tillgå. Om det krävs för att skydda uppgifter om objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar, räcker det om den behöriga myndigheten med avvikelse från vad som föreskrivs i 39 § 1 mom. och

RP 59/2020 rd

115 a § 2 mom. ges tillgång till de övriga uppgifter som avses i 39 § 2 mom. och 115 b § 1 mom. endast i verksamhetsutövarens egna lokaler eller informationssystem. Även utlåtandeförfarandet och delgivningen av beslut kan vid behov ordnas i verksamhetsutövarens lokaler eller informationssystem. Utlåtande om tillståndsansökan eller anmälan ska begäras endast av tillsynsmyndigheten, och beslutet delges endast verksamhetsutövaren och tillsynsmyndigheten. Behandlingen av tillståndsärendet eller anmälan som helhet ska ordnas så att förfarandet inte skadar eller äventyrar försvarets intressen.

Ett beslut som meddelats enligt denna paragraf får med avvikelse från 191 § överklagas endast av verksamhetsutövaren och tillsynsmyndigheten. På ändringssökande tillämpas inte vad som i 196 § föreskrivs om hörande och i 197 § om delgivning. Förvaltningsdomstolens beslut ska delges tillståndsmyndigheten.

Närmare bestämmelser om tillstånds- och anmälningsförfarandet enligt denna paragraf och om inledande av ärenden, om utlåtandeförfarandet samt om meddelande av tillståndsbeslut och beslut med anledning av en anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

85 a §

Informationstjänst för miljö tillståndsärenden

Den statliga tillståndsmyndigheten ska på sin webbplats publicera information om ett anhängiggjort miljö tillståndsärende, ett delgivet miljö tillståndsärende och dess kungörelsehandlingar samt ett beslut i ett miljö tillståndsärende (informationstjänst för miljö tillståndsärenden) för att säkerställa tillgången till miljö informationen. I informationstjänsten för miljö tillståndsärenden där sådana uppgifter som avses i 222 § publiceras kan uppgifter sökas genom avgränsad sökning med ärendets identifikationsuppgifter, verksamhetsutövarens namn, projekttypen eller kommunen i fråga eller ett visst tidsintervall som sökkriterium.

115 d §

Myndighetens beslut i ett anmälningsärende

Myndigheten ska fatta ett beslut med anledning av en anmälan enligt 115 a § (beslut med anledning av en anmälan). Beslutet ska iakttas trots eventuellt ändringssökande. När beslutet med anledning av anmälan fattas ska myndigheten säkerställa att det i verksamheten iakttas vad som föreskrivs i denna lag och i avfallslagen samt i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem om verksamhetens placering, utsläpp och förebyggande av utsläpp, avfall samt om kontroll av utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten. Vid prövningen av beslutet ska myndigheten iaktta vad som föreskrivs i naturvårdslagen och med stöd av den och beakta utlåtanden, anmärkningar och åsikter om anmälan samt vad som föreskrivs om bevakande av allmänt eller enskilt intresse.

En förutsättning för att det med anledning av en anmälan fattas ett beslut som tillåter verksamhet är att verksamheten, med beaktande av de villkor som förenas med beslutet och av verksamhetens placering, inte i sig eller tillsammans med andra verksamheter medför

- 1) olägenhet för hälsan,
- 2) annan betydande i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd, eller risk för sådan,
- 3) konsekvenser som är förbjudna enligt 16—18 §,
- 4) försämring av speciella naturförhållanden eller äventyrande av vattenförsörjningen eller någon annan från allmän synpunkt viktig användningsmöjlighet inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) väsentlig försämring i förutsättningarna att på samernas hembygdsområde bedriva traditionella sameräringar eller annars bevara och utveckla samekulturen eller väsentlig försämring

RP 59/2020 rd

i skolternas levnadsförhållanden eller möjligheter att bedriva i skoltlagen avsedda naturnäringar på skoltområdet.

På de villkor i fråga om förebyggande och hindrande av förorening som förenas med beslutet med anledning av anmälan tillämpas vad som i 52 § föreskrivs om tillståndsvillkor. På villkor som ålägger verksamhetsutövaren att kontrollera utsläppen och lämna tillsynsmyndigheten resultaten av utsläppskontrollen och andra uppgifter som behövs för tillsynen tillämpas vad som i 62 § föreskrivs om uppföljnings- och kontrollvillkor.

116 §

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljövårdsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation. Bestämmelser om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska den kommunala miljövårdsmyndigheten be verksamhetsutövaren komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de föreskrivna innehållskraven.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation, lämnas in till den statliga tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljötillstånd för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och underrättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses i både 2 och 4 mom., ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljövårdsmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registreringsanmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd, om anmälningspliktig verksamhet eller om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet ansvarar den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillstånd för verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och den kommunala miljövårdsmyndigheten, om miljötillstånd för verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljövårdsmyndigheten. Den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 4 mom. Tillsynen över registreringspliktig och anmälningspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillstånds-

RP 59/2020 rd

pliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om samordningen av tillsynen leder till ett byte av för tillsynen ansvarig myndighet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
1. Skogsindustri	1. Skogsindustri
a) Industriella anläggningar där det framställs pappersmassa av trä eller andra fibrösa material	
b) Industriella anläggningar där det framställs papper, papp eller kartong och produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dygn	
	a) Upplag av obarkat virke i vatten där minst 20 000 m ³ virke kan förvaras på en gång, dock inte upplag i vatten där det finns ett slutet vattenhanteringsystem
c) Industriella anläggningar där det framställs en eller flera av följande träskivor: OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor, och där produktionskapaciteten överstiger 600 m ³ per dygn	b) Fabriker som framställer OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år och högst 600 m ³ per dygn eller fabriker som tillverkar eller ytbelägger plywood eller andra träskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år
d) Behandling av trä och träprodukter med kemikalier där produktionskapaciteten överstiger 75 m ³ per dygn av annat slag än behandling uteslutande mot blånadssvampar	c) Träimpregneringsinrättningar med en produktionskapacitet som är högst 75 m ³ per dygn eller andra sådana anläggningar som använder träskyddskemikalier där mängden använda träskyddskemikalier överstiger 1 ton per år
2. Metallindustri	2. Metallindustri
a) Rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet sulfidmalm	
b) Produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme	a) Järn- eller stålverk eller fabriker som tillverkar järnlegeringar, där produktionskapaciteten är högst 2,5 ton per timme
c) Produktion av icke-järnmetaller av malm, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer	
	b) Valsverk, smidesverkstäder eller dragerier för icke-järnmetaller, dock inte kallprocesserna tråddragning, valsning eller djupdragning
d) Drift av järn- och stålgiuterier med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dygn	c) Drift av järn- och stålgiuterier med en produktionskapacitet på högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år
e) Andra giuterier eller smältverk, med en	d) Andra giuterier eller smältverk där smält-

RP 59/2020 rd

smältningsskapacitet som överstiger 4 ton per dygn för bly och kadmium och 20 ton per dygn för icke-järnmetaller	ningskapaciteten är högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år; vid smältning av bly eller kadmium högst 4 ton per dygn
f) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 ton råstål per timme	e) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning av högst 2 ton råstål per timme
g) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet som överstiger 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare överstiger 50 kilojoule och den använda värmeeffekten överstiger 20 megawatt	f) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet på högst 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare är högst 50 kilojoule eller den använda värmeeffekten är högst 20 megawatt
h) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym överstiger 30 m ³	g) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym är minst 5 och högst 30 m ³
	h) Fartygsvarv
	i) Ackumulatorfabriker
4. Kemisk industri; tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges nedan där tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner och sker i industriell skala	4. Kemisk industri
a) Tillverkning av oorganiska kemikalier såsom — gaser, som t.ex. ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider, svavelföreningar, kväveoxider, väte, svavel-dioxid, karbonylklorid — syror, som t.ex. kromtrioxid, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrighet — baser, som t.ex. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid — salter, som t.ex. ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silvernitrat — icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar, som t.ex. kalciumkarbid, kisel, kiselkarbid	
b) Tillverkning av organiska kemikalier såsom — enkla kolväten (linjära eller cykliska, mätade eller omätade, alifatiska eller aromatiska) — syreinhållande organiska föreningar, särskilt alkoholer, aldehyder, ketoner, kar-	

<p>boxylsyror, estrar och blandningar av estrar, acetater, etrar, peroxider och epoxihartser — svavelinnehållande organiska föreningar — kväveinnehållande organiska föreningar, särskilt aminer, amider, nitronyl- och nitroföreningar, nitratföreningar, nitriler, cyanater, isocyanater — fosforinnehållande organiska föreningar — halogenerade kolväten — metallorganiska föreningar — plaster (polymerer, syntetfibrer, regenererad cellulosa) — syntetgummi — färgämnen och pigment — ytaktiva ämnen och tensider</p>	
c) Olje- eller gasraffinaderier	
d) Tillverkning av växtskyddsmedel eller biocider	
e) Tillverkning av sprängämnen	
f) Tillverkning av gödselmedel baserade på fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade råvaror (enkla eller sammansatta gödselmedel)	
g) Tillverkning av produkter som innehåller läkemedel, även mellanprodukter	
	a) Fabriker som tillverkar tvättmedel, där produktionskapaciteten är minst 50 ton per år
	b) Gummifabriker med vulkaniserings- eller masticeringsprocess
	c) Fabriker som tillverkar mineraloljeprodukter, där produktionskapaciteten är minst 10 000 ton per år
	d) Fabriker som tillverkar stärkelsederivat
	f) Enzymfabriker
5. Tillverkning av bränslen eller upplagring eller hantering av kemikalier eller bränslen	5. Tillverkning av bränslen eller upplagring eller hantering av kemikalier eller bränslen
a) Förgasning eller förvätskning av kol eller förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt	
b) Framställning av kol (hårt kol) eller av grafit elektroder genom bränning eller grafitisering	
c) Produktion av koks	
	b) Anläggningar för tillverkning av fast, flytande eller gasformigt bränsle, där det tillverkas minst 5 000 ton bränsle per år, dock inte pelletpressning

	<p>c) Anläggningar för tillverkning av grillkol med trä som råvara, där det tillverkas minst 3 000 ton kol per år</p>
	<p>d) Andra än i 2 punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra minst 100 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stordransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde</p>
	<p>e) Stenkolsupplag</p>
<p>6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används</p>	<p>6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används</p>
<p>a) Ytbehandling av material, föremål eller produkter med användning av organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bstrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering med en förbrukning av organiskt lösningsmedel som överstiger 150 kg per timme eller mer än 200 ton per år</p>	<p>a1) Rengöring av ytor med organiska lösningsmedel som innehåller ämnen eller blandningar som är försedda med faroangivelserna H340, H341, H350, H350i, H351, H360D eller H360F, när förbrukningen av lösningsmedel överstiger 1 ton per år, men är högst 200 ton per år a2) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50, men högst 200 ton per år: — annan ytrensning än den som avses i underpunkt a1 — ursprunglig fordonslackering både i produktionsanläggningar och utanför dem — beläggning av metall, plast, textil, folie och papper — beläggning av träytor — läderbeläggning — beläggning av lindningstråd — skotillverkning — trä- och plastlaminering — limning — följande tryckaktiviteter: rulloffset med heatsetfärg, djuptryck av publikationer, andra djuptryck, flexografi, rotationsscreentryck, inklusive rotationsscreentryck på textil och papp, laminering eller lackering — förädling av gummi a3) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 25, men högst 200 ton per år — bandlackering</p>

RP 59/2020 rd

	— träimpregnering
	b) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50 ton per år: — coldsettryck — utvinning av vegetabiliska oljor och animaliska fetter och raffinering av vegetabiliska oljor — tillverkning av beläggningar, lacker, lim och tryckfärg — tillverkning av farmaceutiska produkter
	c) Anläggningar där organiska lösningsmedel används och där förbrukningen av dem, frånsett den andel som binds i produkterna, är minst 10 ton per år eller motsvarande toppförbrukning är minst 20 kg i timmen, inklusive verksamhet där flyktiga organiska föreningar frigörs ur de drivgaser eller expansionsmedel som ingår i råvarorna
7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv	7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv
	a) Gruvdrift och annan än i 4 punkten i bilaga 3 avsedd anmälningspliktig maskinell guldgrävning
	b) Anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler
	c) Stenbrott eller sådan stenbrytning som är anknuten till annat än schaktningsarbete och där stenmaterial behandlas minst 50 dagar
	d) Torvutvinning och därtill anknuten dikning
	e) Permanenta stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning eller flyttbara stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning som är förlagda till ett visst område och i användning sammanlagt minst 50 dagar
8. Tillverkning av mineralprodukter	8. Tillverkning av mineralprodukter
a) Tillverkning av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dygn, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn	a) Cementfabriker där produktionskapaciteten i roterugn är högst 500 ton per dygn och i andra typer av ugnar högst 50 ton per dygn
b) Tillverkning av kalk i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn	b) Tillverkning av kalk i ugnar med en sammanlagd produktionskapacitet som är högst 50 ton per dygn
c) Smältning av mineraler, inklusive tillverkning av mineralull, med en smältningsskapacitet som överstiger 20 ton per dygn	c) Mineralullsfabriker med en smältningsskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
d) Tillverkning av glas inklusive glasfibrer,	d) Fabriker som tillverkar glas eller glasfiber

RP 59/2020 rd

med en smältningsskapacitet som överstiger 20 ton per dygn	med en smältningsskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
e) Tillverkning av asbest eller asbestbaserade produkter	
f) Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, särskilt takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin, med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet som överstiger 4 m ³ och med en satsningsdensitet per ugn på mer än 300 kg/m ³	Tillverkning av följande keramiska produkter genom bränning med en produktionskapacitet som är högst 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet på högst 4 m ³ och med en satsningsdensitet per ugn på högst 300 kg/m ³ : e1) keramik- eller porslinsfabriker med en produktionskapacitet på minst 200 ton per år e2) lättgrusfabriker med en produktionskapacitet som överstiger 3 000 ton per år
g) Tillverkning av magnesiumoxid i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn	
	f) Gipsskivefabriker
9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning	9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning
a) Förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering) eller färgning av textilfibrer eller textilier där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn	a) Anläggningar där textilfibrer eller textilier förbehandlas eller färgas med en behandlingskapacitet som är minst 1 och högst 10 ton per dygn
b) Garvning av hudar och skinn med en behandlingskapacitet på mer än 12 ton färdiga produkter per dygn	b) Läderfabriker eller anläggningar för pälssberedning, dock inte tillverkning av produkter från färdigt bearbetade skinn
	c) Fiberduksfabriker
	d) Tvättinrättningar där textilier tvättas med vatten, där kapaciteten är minst 1 ton per dygn och där avloppsvattnet inte avleds till ett miljötillståndspliktigt avloppsreningsverk eller andra kemiska tvättinrättningar än de registreringspliktiga inrättningar som avses i bilaga 2
10. Tillverkning av livsmedel eller foder	10. Tillverkning av livsmedel eller foder
a) Drift av slakterier där produktionskapaciteten överstiger 50 ton slaktkroppar per dygn	a) Andra än i 4 a-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn
Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: b) Enbart animaliska råvaror (andra än enbart mjölk) för en produktionskapacitet på mer än 75 ton färdiga produkter per dygn	b1) Andra än i 4 b-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn b2) Anläggningar som behandlar eller föräd-

RP 59/2020 rd

	<p>lar fisk eller fiskeriprodukter och som använder minst 100 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn</p>
<p>Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: c) Enbart vegetabiliska råvaror för en produktionskapacitet på mer än 300 ton färdiga produkter per dygn eller 600 ton per dygn, om anläggningen är i drift i högst 90 dygn i rad under ett år</p>	<p>c1) Andra anläggningar än de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 c-punkten i bilaga 4 och som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn c2) Andra anläggningar är de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 d-punkten i bilaga 4 och som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller maltkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c3) Andra anläggningar än de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 e-punkten i bilaga 4 och de anläggningar som avses i underpunkterna c1 och c2 och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c4) Andra bryggerier än de anmälningspliktiga bryggerier som avses i 4 f-punkten i bilaga 4 med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c5) Annan än i 4 g-punkten i bilaga 4 avsedd anmälningspliktig tillverkning av cider och vin genom jäsning när produktionskapaciteten är minst 750 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c6) Andra anläggningar än de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 h-punkten i bilaga 4 och de anläggningar som avses i underpunkterna c4 och c5 och som tillverkar läske- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn</p>
<p>Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren pakete-</p>	<p>d1) Anläggningar som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter</p>

RP 59/2020 rd

<p>ring, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: d) Animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, där produktionskapaciteten för färdiga produkter i ton per dygn överstiger 75 om A är minst 10, eller $300 - (22,5 A)$, om A är mindre än 10 där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av produktionskapaciteten för färdiga produkter. Förpackningen ska inte inkluderas i produktens slutliga vikt. Denna punkt ska inte tillämpas då råvaran är endast mjölk. En bild som hänför sig till punkten finns efter tabellen¹</p>	<p>eller oljor med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d2) Andra än i 4 i-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d3) Andra än i 4 j-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d4) Andra än i 4 k-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga anläggningar som tillverkar färdigmat med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna</p>
<p>e) Behandling och bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn (årsmedelvärde)</p>	<p>e) Andra än i 4 l-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn</p>
	<p>f) Andra än i 4 m-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn</p>
	<p>g) Andra än i 4 n-punkten i bilaga 4 avsedda</p>

	anmälningspliktiga anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år
	h) Tillverkning av gelatin från hudar, skinn och ben
11. Djurstallar eller fiskodling	11. Djurstallar eller fiskodling
a) Uppfödning av fjäderfä med mer än 40 000 platser för fjäderfä och svinhus med mer än 2 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kg), eller med mer än 750 platser för suggor; med fjäderfä avses höns, kalkoner, pärlhöns, ankor, änder, gäss, vaktlar, duvor, fasaner, raphhöns och andra fåglar	a) Djurstallar som är avsedda för minst 300 mjölkkor, 500 köttnöt eller 600 dikor eller andra djurstallar där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 3 000
	b) Pälsdjursfarmer för minst 500 avelshonor av mink eller iller eller för minst 250 avelshonor av rävm eller sjubb eller andra pälsdjursfarmer där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 100
	c) Fiskodlingar där minst 2 000 kg torrfoder eller den mängd annat foder som har motsvarande näringsvärde används årligen eller där fiskbeståndet ökar med minst 2 000 kg per år, eller som omfattar en minst 20 hektar stor damm eller grupp av dammar med naturligt foder
12. Transport	12. Transport
	a) Hamnar eller lastnings- eller lossningskajer som i huvudsak är avsedda för handels-sjöfart och som lämpar sig för fartyg med en dräktighet som överstiger 1 350 ton
	b) Flygplatser, dock inte helikopterflygplatser som är avsedda för räddningsverksamhet
	c) Utomhus belägna motorsportbanor
	d) Kemikaliebangårdar eller terminaler där hälso- eller miljöfarliga kemikalier förflyttas från ett transportmedel till ett annat transportmedel eller ett upplag, eller från ett upplag till ett transportmedel, dock inte förflyttning av stycke gods
13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av avloppsvatten	13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av avloppsvatten
a) Behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt	a) Avfallsförbränningsanläggningar eller samförbränningsanläggningar för avfall som bränner fast eller flytande avfall med en kapacitet på högst 3 ton per timme för icke-

RP 59/2020 rd

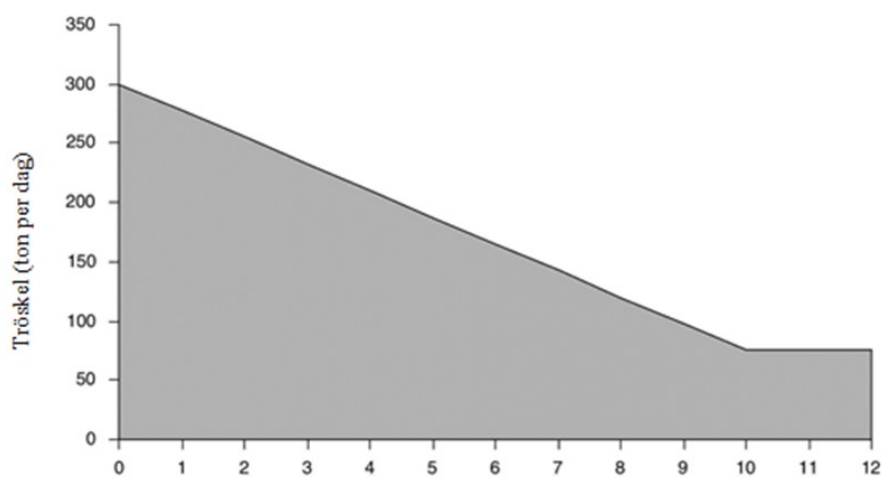
<p>avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall</p>	<p>farligt avfall och med en kapacitet på högst 10 ton per dygn för farligt avfall</p>
<p>b) Bortskaffande eller återvinning av djurkroppar eller animaliskt avfall där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn</p>	<p>b) Anläggningar där behandlingskapaciteten i fråga om djurkroppar eller animaliskt avfall är högst 10 ton per dygn</p>
<p>c) Fristående avloppsreningsverk för avloppsvatten från anläggningar som avses i tabell 1 och som inte omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse</p>	<p>c) Andra än sådana fristående avloppsreningsverk för industrier som avses i 13 punkten underpunkt c i tabell 1 där processat avloppsvatten från de verksamheter som avses i tabell 2 behandlas</p>
<p>d) Behandling av farligt avfall med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter:</p> <ul style="list-style-type: none"> — biologisk behandling — fysikalisk-kemisk behandling — sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a och d i tabell 1 inleds — omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a och d i tabell 1 inleds — återvinning/regenerering av lösningsmedel — återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar — regenerering av syror eller baser — återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar — återvinning av komponenter från katalysatorer — omräffinering av olja eller annan återanvändning av olja — invallning direkt på marken 	
<p>e) Bortskaffande av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse:</p> <ul style="list-style-type: none"> — biologisk behandling — fysikalisk-kemisk behandling — förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning — behandling av slagg och aska — behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter 	

<p>f) Återvinning, eller en kombination av återvinning och bortskaffande, av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 75 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse:</p> <ul style="list-style-type: none"> — biologisk behandling — förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning — behandling av slagg och aska — behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter <p>När den enda avfallshantering som bedrivs är anaerob biologisk nedbrytning, ska tröskelvärdet för kapacitet för denna verksamhet vara 100 ton per dygn</p>	
<p>g) Avstjälningsplatser som tar emot mer än 10 ton avfall per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton, med undantag för avstjälningsplatser för inert avfall</p>	
<p>h) Tillfällig lagring av farligt avfall som inte omfattas av 13 punkten underpunkt g i tabell 1 i avvaktan på någon av de verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a, d, g och i i tabell 1, med en totalkapacitet på mer än 50 ton med undantag för tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet uppkommer</p>	
<p>i) Lagring under markytan av farligt avfall med en totalkapacitet på mer än 50 ton</p>	
	<p>d) Behandling och avledning av avloppsvatten från tätbebyggelse där personekvivalenten är minst 100 personer</p>
	<p>e) Deponier för utvinningsavfall</p>
	<p>f) Annan behandling av avfall än vad som avses i 13 punkten underpunkterna a, b och e i tabell 2 och som omfattas av tillämpningsområdet för avfallslagen och sker i en anläggning eller yrkesmässigt</p>
<p>14. Annan verksamhet</p>	<p>14. Annan verksamhet</p>
	<p>a) Andra än i 7 punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga utomhus belägna skjutbanor</p>
	<p>b) Permanenta, utomhus belägna anläggning-</p>

RP 59/2020 rd

	ar för blåstring
	c) Krematorier eller anläggningar för kreme- ring av sällskapsdjur
	d) Andra gödsel-fabriker än de som avses i 4 punkten underpunkt f i tabell 1
	e) Prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten eller i Finlands ekonomiska zon samt annan därmed förknippad verksamhet

Bild: Tabell 1 (direktivanläggningar) punkt 10 d, tillverkning av livsmedel eller foder

(A) Andelen animaliskt material (% av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna)

ANMÄLNINGSPLIKTIGA VERKSAMHETER

1. Sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 m³ sågvirke per år
2. Upplag för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra
 - a) minst 100 m³ men mindre än 1 000 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i distributionsstationer för flytande bränsle eller i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller.
 - b) minst 1 000 m³ men mindre än 50 000 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i distributionsstationer för flytande bränsle eller i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller.
3. Maskinell guldgrävning, när de uppgrävda jordmassorna inklusive ytjord underskrider 500 m³ per år och arbetstiden är högst 50 dygn per år och när tillstånd eller rätt enligt vattenlagen inte behövs.
4. Följande verksamheter inom livsmedels- och foderindustrin vars avloppsvatten leds till ett miljötillståndspliktigt avloppsreningsverk
 - a) slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn
 - b) anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn
 - c) anläggningar som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn
 - d) anläggningar som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller malkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja
 - e) andra anläggningar än de som avses i punkterna c) och d) och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja
 - f) bryggerier med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter men mindre än 5 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn
 - g) tillverkning av cider och vin genom jäsnings med en produktionskapacitet som är minst 750 000 liter men högst 10 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn

RP 59/2020 rd

h) andra anläggningar än de som avses i punkterna f) och g) och som tillverkar läske- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn

industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein och som har en produktionskapacitet för färdiga produkter under 22 500 ton per år och minst 15 men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent, eller i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är viktprocentandelen animaliskt material i de färdiga produkterna,

j) glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna

k) anläggningar som tillverkar färdigmat och som har en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000 och under 30 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent, eller i andra fall $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn och under 30 000 ton per år, där A är viktprocentandelen animaliskt material i de färdiga produkterna

l) anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn

m) fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn

n) anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år

5. Djurstallar som är avsedda för

a) minst 50 mjölkkor, minst 100 köttnöt, minst 130 dikor, minst 60 hästar eller ponnyer, minst 250 tackor eller getter, minst 100 fullvuxna suggor, minst 250 slaktsvin, minst 4 000 värphönor eller minst 10 000 broilrar och som inte är miljötillståndspliktiga enligt bilaga 1,

b) en eller flera andra i bilaga 3 avsedda djurarter än de som nämns i punkt a, där det totala antalet djurenheter uträknat med djurenhetskoefficienterna enligt tabell 1 i bilaga 3 är minst 250 och som inte är miljötillståndspliktiga enligt bilaga 1. I det fall att det största antalet djurenheter i djurstallet av de produktionsdjur som avses i punkt a utgörs av ungdjur, är det dock fullvuxna produktionsdjur som är avgörande för den till djurenheter omräknade gränsen för anmälningsplikt. Denna punkt tillämpas inte på i bilaga 3 nämnda pälsdjur,

c) flera produktionsdjur av de slag som nämns i punkt a eller b och som inte är direkt anmälningspliktiga med stöd av antalet djur av de slag av produktionsdjur som nämns i punkt a bestäms utifrån antalet djurenheter uträknat med djurenhetskoefficienterna i bilaga 3. I sådana fall sammanräknas antalet djurenheter för alla de olika produktionsdjuren och totalsumman jämförs med den till djurenheter omräknade gräns för anmälningsplikten som fås för produktionsdjuret med det största antalet djurenheter och där anmälningsplikt inträder.

RP 59/2020 rd

Den till djurenheter omräknade gränsen för anmälningsplikt för de produktionsdjur som avses i punkt a fås genom att gränsen för anmälningsplikt uttryckt i antal djur enligt punkt a multipliceras med djurenhetskoefficienten i bilaga 3.

6. Depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek
7. Utomhus belägna skjutbanor som är avsedda för högst 10 000 skott per år och som inte har en bana avsedd för hagelskytte.
8. Permanenta djurgårdar eller nöjesparker.

2.

Lag

om upphävande av vissa bestämmelser i lagen om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 116 § 1 och 3 mom. i lagen om ändring av miljöskyddslagen (49/2019).

2 §
Denna lag träder i kraft den 20 . _____

3.

Lag

om ändring av 18 kap. 19 § i vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vattenlagen (587/2011) 18 kap. 19 §, sådan den lyder i lag 505/2019, som följer:

19 §

Informationstjänst för vattenhushållningsärenden

Tillståndsmyndigheten ska efter det att den föreskrivna tiden för sökande av ändring har löpt ut på sin webbplats publicera sitt beslut om ett vattenhushållningsärende, om publicering inte med beaktande av ärendets betydelse ska anses vara onödigt (*informationstjänst för vattenhushållningsärenden*). I beslutet får namnet på den projektansvarige samt namnen och fastighetsbeteckningarna på fastigheterna inom projektets influensområde offentliggöras.

Uppgifterna får offentliggöras, om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna, och de får offentliggöras trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Personuppgifter i beslutet ska raderas från webbplatsen efter det att projektet har upphört.

I informationstjänsten för vattenhushållningsärenden får uppgifter sökas genom avgränsad sökning med ärendets identifikationsuppgifter, den projektansvariges namn, projekttypen eller den aktuella kommunen eller tidpunkten för fattandet av beslutet som sökkriterium.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 23 april 2020

Statsminister

Sanna Marin

Miljö- och klimatminister Krista Mikkonen

1.

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen (527/2014) 29 a, 85 a, 115 d, 116 och 189 § samt bilagorna 1 och 4, sådana de lyder, 29 a, 115 d, 116 och 189 § samt bilagorna 1 och 4 i lag 1166/2018 och 85 a § i lag 504/2019, samt
fogas till lagen en ny 50 a § som följer:

Gällande lydelse

29 a §

Tillståndsplikt för anmälningspliktig verksamhet

Miljötillstånd för anmälningspliktig verksamhet enligt bilaga 4 krävs om

- 1) verksamheten är en del av verksamheten vid en direktivanläggning,
- 2) verksamheten kan medföra konsekvenser som avses i 27 § 2 mom.,
- 3) verksamheten är tillståndspliktig enligt 28 §,
- 4) förfarandet vid miljökonsekvensbedömning med stöd av 3 § 2 mom. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) tillämpas på verksamheten.

Om miljötillstånd för verksamheten krävs enligt 1 mom. 2 eller 3 punkten, behandlas miljötillståndet av den myndighet till vars behörighet det enligt 115 a § hör att behandla anmälan om verksamheten.

Om miljötillstånd för verksamheten krävs enligt 1 mom. 1 eller 4 punkten, behandlas miljötillståndet av statens miljötillståndsmyndighet.

Tillståndsmyndigheten ska överlämna en tillståndsansökan som lämnats till den och som ska behandlas i ett förfarande för anmälningspliktig verksamhet till den behöriga myndigheten.

Föreslagna lydelse

29 a §

Tillståndsplikt för anmälningspliktig verksamhet

Miljötillstånd för anmälningspliktig verksamhet enligt bilaga 4 krävs om

- 1) verksamheten är en del av verksamheten vid en direktivanläggning,
- 2) verksamheten kan medföra konsekvenser som avses i 27 § 2 mom.,
- 3) verksamheten är tillståndspliktig enligt 28 §,
- 4) förfarandet vid miljökonsekvensbedömning med stöd av 3 § 2 mom. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) tillämpas på verksamheten.

Om miljötillstånd för verksamheten krävs med stöd av 1 mom. 2 eller 3 punkten, behandlas miljötillståndet av den myndighet till vars behörighet det enligt 115 a § hör att behandla anmälan om verksamheten. *Om tillstånd krävs med stöd av 27 § 2 mom. 1 punkten, behandlas dock tillståndet av den statliga miljötillståndsmyndigheten.*

Om miljötillstånd för verksamheten krävs med stöd av 1 mom. 1 eller 4 punkten *i denna paragraf*, behandlas miljötillståndet av den statliga miljötillståndsmyndigheten.

Tillståndsmyndigheten ska överlämna en tillståndsansökan som lämnats till den och som ska behandlas i ett förfarande för anmälningspliktig verksamhet till den behöriga myndigheten.

50 a §

Tillstånds- och anmälningsförfaranden som gäller upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov

Om skyddet av uppgifter om ett objekt som enligt 15 § 8 mom. i lagen om försvarsmakten ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar kräver det, betraktas med avvikelse från 11 § i förvaltningslagen endast verksamhetsutövaren som part vid behandlingen av en tillståndsansökan och en i 10 a kap. avsedd anmälan som gäller ett upplag av kemikalier för försvarsmaktens behov. Vad som föreskrivs om part tillämpas också på tillsynsmyndigheten. Behandlingen av ärendet omfattas inte av bestämmelserna i 42—44, 45, 85, 85 a och 86 §, 115 e § 1 mom. 2—4 och 6—8 punkten och 223 §.

För inledande av ärendet ska tillståndsmyndigheten lämna in verksamhetsutövarens identifierings- och kontaktuppgifter samt uppgift om anläggningens verksamhetsområde och placering, motivering till behovet av att tillämpa det förfarande som avses i 1 mom. och uppgift om var andra uppgifter om tillståndsansökan eller anmälan finns att tillgå. Om det krävs för att skydda uppgifter om objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar, räcker det om den behöriga myndigheten med avvikelse från vad som föreskrivs i 39 § 1 mom. och 115 a § 2 mom. ges tillgång till de övriga uppgifter som avses i 39 § 2 mom. och 115 b § 1 mom. endast i verksamhetsutövarens egna lokaler eller informationssystem. Även utlåtandeförfarandet och delgivningen av beslut kan vid behov ordnas i verksamhetsutövarens lokaler eller informationssystem. Utlåtande om tillståndsansökan eller anmälan ska begäras endast av tillsynsmyndigheten, och beslutet delges endast verksamhetsutövaren och tillsynsmyndigheten. Behandlingen av tillståndsärendet eller anmälan som helhet ska ordnas så att förfarandet inte skadar eller äventyrar försvarets intressen.

Ett beslut som meddelats enligt denna paragraf får med avvikelse från 191 § överklagas endast av verksamhetsutövaren och tillsynsmyndigheten. På ändringssökande tillämpas inte vad som i 196 § föreskrivs om hörande och i 197 § om delgivning. Förvalt-

ningsdomstolens beslut ska delges tillståndsmyndigheten.

Närmare bestämmelser om tillstånds- och anmälningsförfarandet enligt denna paragraf och om inledande av ärenden, om utlåtandeförfarandet samt om meddelande av tillståndsbeslut och beslut med anledning av en anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

85 a §

Informationstjänst för miljötillståndsärenden

Den statliga tillståndsmyndigheten ska på sin webbplats publicera information om ett anhängiggjort miljötillståndsärende, ett delgivet miljötillståndsärende och dess kungörelsehandlingar samt ett beslut i ett miljötillståndsärende (*informationstjänst för miljö-tillståndsärenden*) för att säkerställa tillgången till miljöinformationen. I informationstjänsten för miljötillståndsärenden där sådana uppgifter som avses i 222 § publiceras kan uppgifter sökas genom avgränsad sökning med verksamhetsutövarens namn, projektypen eller kommunen i fråga eller ett visst tidsintervall som sökkriterium.

85 a §

Informationstjänst för miljötillståndsärenden

Den statliga tillståndsmyndigheten ska på sin webbplats publicera information om ett anhängiggjort miljötillståndsärende, ett delgivet miljötillståndsärende och dess kungörelsehandlingar samt ett beslut i ett miljötillståndsärende (*informationstjänst för miljö-tillståndsärenden*) för att säkerställa tillgången till miljöinformationen. I informationstjänsten för miljötillståndsärenden där sådana uppgifter som avses i 222 § publiceras kan uppgifter sökas genom avgränsad sökning med *ärendets identifikationsuppgifter*, verksamhetsutövarens namn, projektypen eller kommunen i fråga eller ett visst tidsintervall som sökkriterium.

115 d §

Myndighetens beslut i ett anmälningsärende

Myndigheten ska fatta ett beslut med anledning av en anmälan enligt 115 a § (*beslut med anledning av en anmälan*). Beslutet ska iakttas trots eventuellt ändringssökande. När beslutet med anledning av anmälan fattas ska myndigheten säkerställa att det i verksamheten iakttas vad som föreskrivs i lag och med stöd av lag i fråga om verksamhetens placering, utsläpp och förebyggande av utsläpp, avfall samt om kontroll av utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten.

115 d §

Myndighetens beslut i ett anmälningsärende

Myndigheten ska fatta ett beslut med anledning av en anmälan enligt 115 a § (*beslut med anledning av en anmälan*). Beslutet ska iakttas trots eventuellt ändringssökande. När beslutet med anledning av anmälan fattas ska myndigheten säkerställa att det i verksamheten iakttas vad som föreskrivs i *denna lag och i avfallslagen samt i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem om verksamhetens placering, utsläpp och förebyggande av utsläpp, avfall samt om kontroll av utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten. Vid prövningen av beslutet ska myndigheten iaktta vad som föreskrivs i naturvårdslagen och med stöd av den och beakta utlåtanden, anmärkningar och åsikter om anmälan samt vad som föreskrivs om bevakande av allmänt eller enskilt intresse.*

En förutsättning för ett beslut som tillåter

En förutsättning för att det med anledning

verksamhet är att verksamheten, med beaktande av de villkor som ställs och verksamhetens placering, inte i sig eller tillsammans med andra verksamheter medför

- 1) olägenhet för hälsan,
- 2) annan betydande i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd, eller risk för sådan,
- 3) konsekvenser som är förbjudna enligt 16—18 §,
- 4) försämring av speciella naturförhållanden eller äventyrande av vattenförsörjningen eller någon annan från allmän synpunkt viktig användningsmöjlighet inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) väsentlig försämring i förutsättningarna att på samernas hembygdsområde bedriva traditionella samenäringar eller att annars bevara och utveckla samekulturen eller väsentlig försämring i skolternas levnadsförhållanden eller möjligheter att bedriva i skoltlagen avsedda naturnäringar på skoltområdet.

På de villkor i fråga om förebyggande och hindrande av förorening som förenas med beslutet med anledning av anmälan tillämpas vad som i 52 § föreskrivs om tillståndsvillkor. På villkor som ålägger verksamhetsutövaren att kontrollera utsläppen och lämna tillsynsmyndigheten resultaten av utsläppskontrollen och andra uppgifter som behövs för tillsynen tillämpas vad som i 62 § föreskrivs om uppföljnings- och kontrollvillkor.

116 §

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljöförvaltningsinformation. Bestämmelser om *kraven på innehållet i registreringsanmälan och om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter* utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndig-

het av en anmälan fattas ett beslut som tillåter verksamhet är att verksamheten, med beaktande av de villkor som förenas med beslutet och av verksamhetens placering, inte i sig eller tillsammans med andra verksamheter medför

- 1) olägenhet för hälsan,
- 2) annan betydande i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd, eller risk för sådan,
- 3) konsekvenser som är förbjudna enligt 16—18 §,
- 4) försämring av speciella naturförhållanden eller äventyrande av vattenförsörjningen eller någon annan från allmän synpunkt viktig användningsmöjlighet inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) väsentlig försämring i förutsättningarna att på samernas hembygdsområde bedriva traditionella samenäringar eller annars bevara och utveckla samekulturen eller väsentlig försämring i skolternas levnadsförhållanden eller möjligheter att bedriva i skoltlagen avsedda naturnäringar på skoltområdet.

På de villkor i fråga om förebyggande och hindrande av förorening som förenas med beslutet med anledning av anmälan tillämpas vad som i 52 § föreskrivs om tillståndsvillkor. På villkor som ålägger verksamhetsutövaren att kontrollera utsläppen och lämna tillsynsmyndigheten resultaten av utsläppskontrollen och andra uppgifter som behövs för tillsynen tillämpas vad som i 62 § föreskrivs om uppföljnings- och kontrollvillkor.

116 §

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljöförvaltningsinformation. Bestämmelser om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndig-

heten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten be verksamhetsutövaren att komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de krav på innehållet som föreskrivs med stöd av 10 §.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljöförvaltningsinformation, lämnas in till den statliga tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljöförvaltningsstatus för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och underrättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses i både 2 och 4 mom., ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registreringsanmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljöförvaltningsstatus, om anmälningspliktig verksamhet eller om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet ansvarar den statliga tillsynsmyndigheten, om miljöförvaltningsstatus för verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, om miljöförvaltningsstatus för

heten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten be verksamhetsutövaren komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de *föreskrivna innehållskraven*.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljöförvaltningsinformation, lämnas in till den statliga tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljöförvaltningsstatus för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och underrättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses i både 2 och 4 mom., ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registreringsanmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljöförvaltningsstatus, om anmälningspliktig verksamhet eller om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet ansvarar den statliga tillsynsmyndigheten, om miljöförvaltningsstatus för verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, om miljöförvaltningsstatus för

RP 59/2020 rd

verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljövårdsmyndigheten. Den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 2 mom. Tillsynen över registreringspliktig och anmälningspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om samordningen av tillsynen leder till ett byte av för tillsynen ansvarig myndighet.

verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljövårdsmyndigheten. Den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 4 mom. Tillsynen över registreringspliktig och anmälningspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om samordningen av tillsynen leder till ett byte av för tillsynen ansvarig myndighet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER

TABELL 2 Andra anläggningar

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11. Djurstallar eller fiskodling	11. Djurstallar eller fiskodling
a) Djurstallar som är avsedda för minst 300 mjölkkor, 500 köttnöt eller 600 dikor eller andra djurstallar där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 3 000	a) Djurstallar som är avsedda för minst 300 mjölkkor, 500 köttnöt eller 600 dikor eller andra djurstallar där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 3 000
b) Pälsdjursfarmer för minst 500 avelshonor av mink eller iller eller för minst 250 avelshonor av rävm eller mårhund eller andra pälsdjursfarmer där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 250	b) Pälsdjursfarmer för minst 500 avelshonor av mink eller iller eller för minst 250 avelshonor av rävm eller <i>sjubb</i> eller andra pälsdjursfarmer där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 100
c) Fiskodlingar där minst 2 000 kg torrfoder eller den mängd annat foder som har motsvarande näringsvärde används årligen eller där fiskbeståndet ökar med minst 2 000 kg per år, eller som omfattar en minst 20 hektar stor damm eller grupp av dammar med naturligt foder	c) Fiskodlingar där minst 2 000 kg torrfoder eller den mängd annat foder som har motsvarande näringsvärde används årligen eller där fiskbeståndet ökar med minst 2 000 kg per år, eller som omfattar en minst 20 hektar stor damm eller grupp av dammar med naturligt foder.

ANMÄLNINGSPLIKTIGA VERKSAMHETER

Gällande lydelse

1. Sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 m³ sågvirke per år.
2. Upplag för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra
 - a) minst 100 m³ men mindre än 1 000 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i distributionsstationer för flytande bränsle eller i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller.
 - b) minst 1 000 m³ men mindre än 50 000 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i distributionsstationer för flytande bränsle eller i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller.
3. Maskinell guldgrävning, när de uppgrävda jordmassorna inklusive ytjord underskrider 500 m³ per år, arbetstiden är högst 50 dygn per år och när tillstånd eller rätt enligt vattenlagen inte behövs.
4. Följande verksamheter inom livsmedels- och foderindustrin vars avloppsvatten leds till ett miljötillståndspliktigt avloppsreningsverk:
 - a) slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn,
 - b) anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75

Föreslagen lydelse

1. Sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 m³ sågvirke per år.
2. Upplag för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra
 - a) minst 100 m³ men mindre än 1 000 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i distributionsstationer för flytande bränsle eller i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller,
 - b) minst 1 000 m³ men mindre än 50 000 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i distributionsstationer för flytande bränsle eller i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller.
3. Maskinell guldgrävning, när de uppgrävda jordmassorna inklusive ytjord underskrider 500 m³ per år och arbetstiden är högst 50 dygn per år och när tillstånd eller rätt enligt vattenlagen inte behövs.
4. Följande verksamheter inom livsmedels- och foderindustrin vars avloppsvatten leds till ett miljötillståndspliktigt avloppsreningsverk
 - a) slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn,
 - b) anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75

RP 59/2020 rd

ton färdiga produkter per dygn,

c) anläggningar som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn,

d) anläggningar som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller malkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja,

e) andra anläggningar än de som avses i punkterna c) och d) och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja,

f) bryggerier med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter men mindre än 5 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn,

g) tillverkning av cider och vin genom jäsnings med en produktionskapacitet som är minst 750 000 liter men högst 10 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn,

h) andra anläggningar än de som avses i punkterna f) och g) och som tillverkar läsk- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn,

i) industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein med en produktionskapacitet för färdiga produkter under 22 500 ton per år och minst 15 men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna,

j) glassfabriker eller ostmejerier, där produkt-

ton färdiga produkter per dygn,

c) anläggningar som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn,

d) anläggningar som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller malkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja,

e) andra anläggningar än de som avses i punkterna c) och d) och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja,

f) bryggerier med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter men mindre än 5 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn,

g) tillverkning av cider och vin genom jäsnings med en produktionskapacitet som är minst 750 000 liter men högst 10 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn,

h) andra anläggningar än de som avses i punkterna f) och g) och som tillverkar läsk- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn,

industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein och som har en produktionskapacitet för färdiga produkter under 22 500 ton per år och minst 15 men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent, eller i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är viktprocentandelen animaliskt material i de färdiga produkterna,

j) glassfabriker eller ostmejerier, där produkt-

RP 59/2020 rd

ionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna,

k) anläggningar som tillverkar färdigmat med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000 ton och mindre än 30 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall 300 - (22,5 x A) ton per dygn och under 30 000 ton per år, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna,

l) anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn,

m) fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn,

n) anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år.

5. Djurstallar som är avsedda för

a) minst 50 och mindre än 300 mjölkkor, minst 100 och mindre än 500 köttnöt, minst 130 och mindre än 600 dikor, minst 60 hästar eller ponnyer, minst 250 tackor eller getter, minst 100 och högst 750 fullvuxna suggor, minst 250 och högst 2 000 slaktsvin, minst 4 000 och högst 40 000 värphönor eller minst 10 000 och högst 40 000 broilrar,

b) flera i punkt a eller i bilaga 3 avsedda djurarter och där det totala antalet djurenheter uträknat med djurenhetskoefficienterna enligt tabell 1 i bilaga 3 är minst 250 och mindre än 3 000 och som inte är direkt anmälningspliktiga på basis av antalet produktionsdjur som nämns i punkt a.

ionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna,

k) anläggningar som tillverkar färdigmat och som har en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000 och under 30 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent, eller i andra fall 300 - (22,5 x A) ton per dygn och under 30 000 ton per år, där A är viktprocentandelen animaliskt material i de färdiga produkterna,

l) anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn,

m) fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn,

n) anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år.

5. Djurstallar som är avsedda för

a) minst 50 mjölkkor, minst 100 köttnöt, minst 130 dikor, minst 60 hästar eller ponnyer, minst 250 tackor eller getter, minst 100 fullvuxna suggor, minst 250 slaktsvin, minst 4 000 värphönor eller minst 10 000 broilrar och som inte är miljötillståndspliktiga enligt bilaga 1,

b) en eller flera andra i bilaga 3 avsedda djurarter än de som nämns i punkt a, där det totala antalet djurenheter uträknat med djurenhetskoefficienterna enligt tabell 1 i bilaga 3 är minst 250 och som inte är miljötillståndspliktiga enligt bilaga 1. I det fall att det största antalet djurenheter i djurstallet av de produktionsdjur som avses i punkt a utgörs av ungdjur, är det dock fullvuxna produktionsdjur som är avgörande för den till

djurenheter omräknade gränsen för anmälningsplikt. Denna punkt tillämpas inte på i bilaga 3 nämnda pälsdjur,

c) flera produktionsdjur av de slag som nämns i punkt a eller b och som inte är direkt anmälningspliktiga med stöd av antalet djur av de slag av produktionsdjur som nämns i punkt a bestäms utifrån antalet djurenheter uträknat med djurenhetskoefficienterna i bilaga 3. I sådana fall sammanräknas antalet djurenheter för alla de olika produktionsdjuren och totalsumman jämförs med den till djurenheter omräknade gräns för anmälningsplikten som fås för produktionsdjuret med det största antalet djurenheter och där anmälningsplikt inträder.

Den till djurenheter omräknade gränsen för anmälningsplikt för de produktionsdjur som avses i punkt a fås genom att gränsen för anmälningsplikt uttryckt i antal djur enligt punkt a multipliceras med djurenhetskoefficienten i bilaga 3.

6. Depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek.

7. Utomhus belägna skjutbanor som är avsedda för högst 10 000 skott per år och som inte har en bana avsedd för hagelskytte.

8. Permanenta djurgårdar eller nöjesparker.

6. Depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek.

7. Utomhus belägna skjutbanor som är avsedda för högst 10 000 skott per år och som inte har en bana avsedd för hagelskytte.

8. Permanenta djurgårdar eller nöjesparker.

3.

Lag

om ändring av 18 kap. 19 § i vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vattenlagen (587/2011) 18 kap. 19 §, sådan den lyder i lag 505/2019, som följer:

Gällande lydelse

19 §

Informationstjänst för vattenhushållningsärenden

Tillståndsmyndigheten ska efter det att den föreskrivna tiden för sökande av ändring har löpt ut på sin webbplats publicera sitt beslut i ett vattenhushållningsärende, om publicering inte med beaktande av ärendets betydelse ska anses vara onödigt (*informationstjänst för vattenhushållningsärenden*). I beslutet får namnet på den projektansvarige samt namnen och fastighetsbeteckningarna på fastigheterna inom projektets influensområde offentliggöras.

Uppgifterna får offentliggöras om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna, och de får offentliggöras trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Personuppgifter i beslutet ska raderas från webbplatsen efter det att projektet har upphört.

I informationstjänsten för vattenhushållningsärenden får uppgifter sökas genom avgränsad sökning med den projektansvariges namn, projekttypen eller den aktuella kommunen eller tidpunkten för fattandet av beslutet som sökkriterium.

Föreslagen lydelse

19 §

Informationstjänst för vattenhushållningsärenden

Tillståndsmyndigheten ska efter det att den föreskrivna tiden för sökande av ändring har löpt ut på sin webbplats publicera sitt beslut om ett vattenhushållningsärende, om publicering inte med beaktande av ärendets betydelse ska anses vara onödigt (*informations-tjänst för vattenhushållningsärenden*). I beslutet får namnet på den projektansvarige samt namnen och fastighetsbeteckningarna på fastigheterna inom projektets influensområde offentliggöras.

Uppgifterna får offentliggöras, om inte något annat följer av sekretessbestämmelserna, och de får offentliggöras trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Personuppgifter i beslutet ska raderas från webbplatsen efter det att projektet har upphört.

I informationstjänsten för vattenhushållningsärenden får uppgifter sökas genom avgränsad sökning med *ärendets identifikationsuppgifter*, den projektansvariges namn, projekttypen eller den aktuella kommunen eller tidpunkten för fattandet av beslutet som sökkriterium.

Denna lag träder i kraft den 20.